

శ్రీ రస్తు.

—:—:—

శ్రీ గోపాల కృష్ణపరబ్రహ్మజేనమః.

శ్రీ మదభిలమహీమండలమండనాయమానంబగు,

శ్రీ కాళహస్తి లో చేరిన

మద్దులేట్పురం గ్రామనివాసస్తుండను

జంగం - వీరరాఘవ శెట్టి నామధేయదాసపుత్రుండునగు,

తేజదాసచాలకవివరునిచే,

రచియింపబడిన

Sargadeve Pale Kavi

శ్రీ రుక్మిణీకల్యాణ చరిత్ర సంకీర్తనలు.

Rukmini Kalayana Charitra -
అమృతం

పండితోత్తమపరిషత్తులంబై

నే || వేంకటసుబ్బాకాస్త్రిలవారి స్వకీయ,

సరస్వతీవిలాస ముద్రాక్షరకాలయందు

మ॥రా॥రా॥శ్రీ, వంకాయల - కృష్ణస్వామి శెట్టివారి

ప్రేరణవలన

సదరు- గ్రంథకర్తచే ముద్రింపించి ప్రచురింపబడియె.

౧౮౮౭-౮౮ జనవరి నెల.

దీనిక్రయం - రూ, ౦—౧—౦,

అచ్చం కాపీరైట్

శ్రీ రస్తు.

శ్రీరుక్మిణీసమేత శ్రీగోపాలకృష్ణ పరబ్రహ్మణే నమః
శ్రీరుక్మిణీకల్యాణ సంకీర్తన ములు: SISTD.

వి నాయక ప్రార్థన ము.

శ్లోకం॥ శుక్లాంబరధరంవిష్ణుం - శశివర్ణంచతుర్భుజం ... *
ప్రసన్నవదనంధ్యామే - త్వర్వవిఘ్నాపశాంతయే ... *
అగజాననపద్మారకం- గజాననమహాగ్నిశం ... *
అనేకదంతంభక్తానా మేకదంతముపాస్తమే॥ ... *

:-:-

యమునాకల్యాణిరాగము - ఏకతాళము.

పల్లి. వి.

విఘ్నరాజదేవా . వేగభోజరాజా

శ్రీ రుక్మిణీ కల్యాణ సంకీర్తనలు.

3

అనుపల్లవి.

కుందరదననుందరాంగి - చందనగంధిరౌఢగవతి॥ (వంద)

చరణములు.

ఇందువదనమృదుభాషణి వీణాక్షితలోదరినా
దేందముననుభజియించెద మండహాసినిమదజతి॥ (వంద)

నీలవేణినినుమది - నిక్కముగనునమ్మితి
చాలగనీదయనేలుము జాలముసేయకవేగమే
వాలాయముమీరగనా వాక్కునవసియింపుమమ్మ॥ (వంద)

సన్నుతినేజేసెద - సరసిజాక్షికారద
ఎన్నోవిధములవేడెద వీణాపుస్తకపాణిరొ
పన్నుగనీదయనేలుము పరమపావనిశ్రీవాణి॥ (వంద)

వరమలనాకొసగుమీ - ఒనరుగనిదివినుసుమీ
ధరలోవెలసినమద్దులే ట్పురహరియంకితముగనీ
చరితముచెప్పగబూనితి నిరతముసరిజేయుజనని॥ (వంద)

—:—

సాక్షాద్భగవంతుండగు శ్రీమన్నారాయణమూర్తిపార్థనము.

—:—

శా॥ శ్రీవత్సాంకితకౌస్తుభస్ఫురితలక్ష్మీచారువతుస్థల
శ్రీవిభ్రాజితునీలవణుక శుభరాజీవాత్సుకంజాత భూ
దేవేంద్రాదిసమస్తదేవమక్షతోద్ధిష్టోరురత్నప్రభా
వ్యావిధాంఘ్రిసరోజునచ్యుతుగృపావాసుంబ్రశంసించెద॥

—:—

నాటరాగము - జంపి తాళము.

జగురుక్మిణీల జయమదనగోపాల.
జయసర్వగుణశీల జయకనకచేలా॥ (౧)

జయభక్తభవహరణ	జయగోపికారమణ	
జయరుద్రనుతచరణ	జయకృపాభరణా॥	(౨)
జయసకలమునితోష	జయదీనజనపోష	
జయసుధారసభాష	జయదురితకోషా॥	(౩)
జయయసురకులభీమ	జయనీరదశ్యామ	
జయశేషనుతనామ	జయపరంధామా॥జయ॥	(౪)

—:0:—

లక్ష్మీ దేవి ప్రార్థనము.

—:0:—

మ॥ హరికింబట్టవు రాణివు న్నెమలపోవర్ధంపు పెన్నికరచం।
 గురుతోబుట్టువు భారతీగిరిసుతల్లో నాడుపూబోడితా।
 మరలందుండెడు ముద్దరాలుజగముల్కన్నించుసిల్లాలుభా।
 సురతకలేములువాపుతల్లి శిరియిచ్చుక నిత్యకల్యామల్॥

—:0:—

కీతకన— బ్యాగ్ రాగము - రూపకతాళము.

పల్లవి.

మన్నననన్నేలవస్తు - మారునిజనని॥ మన్నన॥

అనుపల్లవి.

ఎన్నోనిధములనీ - సన్నుతిజేతును
 కన్నడజేయకు - కరుణించుమోతల్లి॥ మన్న॥

చరణములు.

క్షీరవారధిసుత నేరమెన్నకనాడు
 ఘోరదురితములం. బారగదోలుము॥ మన్న॥

వాసవవందిత	భానురాంగినను	
మోసముసేయకు	వాసుదేవునిరాణి॥	మన్న॥
ధరలోనమద్దులే	ట్పురినివెలయుహరి	
యురమునవసియించి	మెరయురమాదేవి॥	మన్న॥

—:0:—

వ॥ అని యివ్వధంబున యిష్టదేవతల పాదానంబు గావించి
తదనంతరంబ॥... ..*

—:0:—

పూర్వముపేగణ భాగవతోత్తములప్రార్థనము.

క॥ వ్యాసవసిష్ఠపరాశర । భాసురశుకశౌనకాచిభవ్యముఖులన్ ।
వాసిగబలిప్రస్థావవి । భీషణరుక్మాంగదాంబరీషులగొలుతున్ ॥

క॥ అనియిష్టదేవతలమది ।
ననయముచాధికంచియుఖుల ।
నవనీసురులన్ । వినుతించెదవంశక్రమః ।
మునుచెలిపెదభక్తవర్యముఖ్యులు మెచ్చన్ ॥

—:0:—

కవివిచారము - ద్విపద.

శ్రీకరంబుగధర-చెలువుగావెలయు - శ్రీకాళహస్తికింజెంతననుండు*
పొలుపొందమద్దులేట్పురమందిరమున- వెలసినవేంకటవిధలునికరుణ* చెలు
వొందగాజుల - సెట్లవంశమున* వలనొప్పగాపాలవల్లిగోత్రంబు* విష్ణు
మతంబనవెలయుచుధరను - శ్రేష్ఠమైయొప్పునుజనులలోశైవుడు* జంగ
మవాండ్రనజగతిలోమిగుల- రంగుగాగృహపేరురంజిల్లుచుండు* యిట్టివం
శంబునవెలయునుకీర్తి-శ్రేష్ఠుడైచెంచమశెట్టినామమున* సతనికినేవురునం
దనుల్గలరు- మతిమంతులగుచుయిమసానుకకెక్కి* తెరగాప్పవార్ల - ద్వి

తీయపుత్రుండు - గురుతరంబైనన ద్భూగగిష్టుండు * తేజంబునెన్నగాదీనక
 రుపగిది - రాజసంబునమర రాజసముండు * పరధనపరచార - పరులనిం
 దలను - విరివిగామదిసెప్పుడెటుగనివాడు * ధమకగుణంబులదనరినవాడు -
 నిమకలశాంతుండునీతికోవిదుడు * కమలనాభునికరుణగలిగినవాడు - ప్రమ
 దంబుతోడుతప్రబలినవాడు * కరమర్ధివీర రాఘవ శెట్టిపేర - మెరయుచు
 నుండును మేదినిలోన * యతనికిలత్తున్తురునుకాంతసతియు - పతివ్రతనడవ
 డిభాసిల్లునుగుణ * పతినిదైవంబసిభావించుమదిని - సతతంబుపూజలసలాపు
 చుధరను * చేలగునువీర్లకు శ్లేష్ఠపుత్రుండ - సలలితంబుగను శేషయ్యనామము
 న * విలసితంబగుచుండువిబుధులు మెచ్చ * నిలనుచాలకుడనై - వెలయుదునిపు
 డు * పదునెనిమిదియేండ్లప్రాయంపువాడ - విదితగుణంబులవిధి నేనెరుంగ *
 సకలపురాణశాస్త్రములను నెఱుగ - సకటితంబగుకావ్యభావనమెఱుగ *
 అచురత్రికాండము - లరయనివాడ - గమకించఛందస్సుక్రమమెరుంగకను * మ
 యైదతండ్రియామహితగుణుండు - సత్పుణ్యాడగుమరి - సచ్చాత్రుండు *
 అశ్తనెరింగిన అనుభవపరుడు - సాత్వికగుణమున * సకలశాస్త్రముల *
 సారమెరింగినసజ్జననుతుడు - సారసాక్షునిభక్తిసలిపెడుఘనుడు * గరిమతో
 సుబ్బయ్యగారినామమున - ధరలోనవిలసిల్లి - ధవ్యతమెరసి * కరమర్ధియా
 తనికరుణచేనిపుడు - పరగంగయతిగణప్రాసములైలిసి * బరువడిరుక్మిణీప
 రిణయంబనెడు - చరితంబుకెప్పంగసంతసంబొదవి * తప్పకమదినిశ్రీధవుని
 దర్శించి - చెప్పబూనితినయ్య - శ్రీహరిదయను * యొప్పుగా సతకృత్యలయొ
 నెరనీకృతిని - తప్పులుసవరించిదయజూడుడనుచు * చెచ్చెరవేడెదశరణని
 మిగుల - యెచ్చుదీవెనలునాకొసగంగవలయు || *

—:0:—

మ ధ జ న స్తు తి.

యమునాకల్యాణి రాగము - రూపక తాళము.

పల్లి వి.

శరణుశరణు - సాధులార - కరుణజూడరయ్యమీరు || శరణు

శ్రీ రుక్మిణీ కల్యాణ సంకీర్తనలు.

అనుపల్లవి.

పరమపుణ్యులగుటనుమిము - పలుతెరగులపొంగించెద
 ఇరువొందగసకలాధకము - లెరుగనియెచ్చకుడనయ్య
 (ద్రుత) చురియునుపదునెనిమిదివ - త్వరములలో వెలయువాడ
 నిరతమునన్నేలుమనుచు - నెరసమ్మితిశుభకరముగ॥ (శరణు)

యతిగణప్రాసంబులనే - యరయనిచాలకుడనునీ
 షీతివెలసినమద్దులేట్పురి - శ్రీశునికరుణనుజేసియు
 అతులితమగునీచరితము - అనువొందగరచియించెద
 హితమితతోడనుమీదయ - నెంచిబ్రోవమనుచుదలతు॥ (శరణు)

—:—

సీసపద్యము.

వినరయ్యబుధులార విన్నవించెదనాదు । మనవినిమీచుది ఘనతజేసి
 నాయొనరించునీ నారాయణునిచరిత్రమునదోషములున్న । సమముజేయ
 గనుభాగవతమున . గలపద్యవచనము । లందందుజేచ్చిన నదియెసుగుగామ
 నుచుమనంబెంచిమాధవుస్తరియించి । మొదలుపెట్టెదముదముననుగాన । బా
 లకుండనుజేసెద చాలవినుతి । కీరభాషణములకెట్లు కోరిమిగుల । సంతసంబం
 దెదరొనట్లు సరమీరి । దలచిననుగౌరవించుడిధన్యులారా॥ ❀

—:—

వ॥ ఇవిధంబున సత్రవీంద్ర సాధుజనంబులకుంబ్రణమిల్లి శ్రీమ
 న్నారాయణార్చితంబుగా నాయొనర్పంబూనిన శ్రీరుక్మిణీకల్యాణచరితంబు
 గుసంకీర్తనములకుం గధాక్రమబెట్టిదనిన॥ ❀

శ్రీ రస్తు.

—:0:—

శ్రీ రుక్మిణీ కల్యాణ చరిత్రము.

కాలక్షేపమునకు యోగ్యత కలిగిన సంకీర్తనములు

శ్రీ రుక్మిణీ సమేత గోపాలకృష్ణ పరబ్రహ్మణేనమః.

—○—

శ్రీకరకరుణాసాగర ప్రాకటలక్ష్మీ కళత్ర భవ్యచరిత్రా

లోకాతీతగుణాశ్రయ గోకులవిస్తారనంద గోపకుమారా॥

వ॥ మహానీయగుణగరిష్టులగునమ్మని శ్రేష్ఠులకు నిఖిలపురాణవ్యాఖ్యాన
వైఖరీ సమేతుండయినసూతుండిట్లయె నట్లుప్రాయోపవిష్టుండైన పరిక్షి
న్నరేంద్రునకు శుకయోగింద్రుండిట్లయే॥ *

—○—

తోహరాచరణములు.

—○—

ప్రతితోహరాలకున్న యీదిగువవ్రాయబడిన చరణమును

పల్లవిగాపాడవలయును.

మంగళమగుశ్రీరుక్మిణీపరిణయ - మనునీచరితముభువిలోక॥

పొంగుచువినువారికి నెల్లప్పుడు-పొలుపగుశ్రీహరిపురిలోక॥

ఖగపతియింద్రునిగలచియునుధముక - గైకొనినచంచమునను

జగతీనాథులచైద్యమక్షసాల్పదులంజయించియును॥ మంగళ॥౧॥

ఇహ్మవిలావిధగ్భవురమునను వెలసినభీష్మ కువుత్రిన్
గొబ్బున నెత్తుకచనియెను ప్రేమను గోపాలుడునాపడతిన్ || మంగ || ౨ ||

—:0:—

వ|| ఓపరీక్షిన్నరేంద్రా మున్ను వినతకొమారుండగు గరుత్మంతుండే
విధంబునదేవేంద్రునిజయించి యమృతంబునుంగై కొనియెనో ఆప్రకారంబు
ననే సాక్షాత్ భగవంతుండగు శ్రీకృష్ణుండు శిశుపాలజరాసంధదంతవక్త్ర
సాశ్వాదులాదిగాగల జగతీనాథులజయించి విదర్భాధీశుండగు భీష్మకరా
జకూతురగు రుక్మిణీ దేవినిగొనివచ్చి వివాహంబుజేసికొనియెననిచెప్ప శు
కయోగీంద్రుంగని పరీక్షిన్నరేంద్రుండడిగ నెట్లనిన||

—:0:—

తోహరా|| ఇటుల శుకమునియుయెరుగబలుకగను వినియున్యపతియిట్లనియెన్ |
పటుతరముగ రాక్షసపరిణయమున పరమపురుషుడరిగియును || ౩ ||
మందగమనయగుమహిలోభీష్మ కు సుందరసుతరుక్మిణిచెనూ |
అందముగా శ్రీకృష్ణుండెత్తుకనతనిపురముచనుటకునూ || మంగ || ౪ ||
వచ్చినదొక్కడెయెటులజయించెను వనజాక్షుండసురులమున్ |
యెచ్చుగసురులునుబొగడగవెలదని యెటులచేకొనెనుచెవుమున్ || ౫ ||
యవనివిభుండీటులనియుమరియునూ యాశుకమునితోననియెన్ |
వివరముగనునీకథ దెల్పుము నేవినగోరెదననిమరియున్ || మంగళ || ౬ ||

—:0:—

వ|| ఓ శుకమునీంద్రా మున్ను రాక్షసవివాహంబున స్వయంవరంబు
నకువచ్చినహరి రుక్మిణీ దేవినిగొనిపోయెననిపలికితివి శ్రీకృష్ణుండొక్కరుండె
వ్విధంబున శిశుపాలజరాసంధ దంతవక్త్ర సాశ్వాదులాదిగాగలననేకరా
జులంజయించె నేలాగునయారుక్మిణిం గొనివచ్చె నదీ మహాశ్చర్యకరంబు
గుంగాన నాకెరింగింపుండని పరీక్షిన్నరేంద్రుండు మఱలనిట్లనియె||

—:0:—

౧౦ శ్రీ రు క్తి ణీ క ల్యా గ స ం కీ ర్త న లు.

శా॥ కల్యాణాత్ కమైనవిష్ణుకథలాకర్ణించుచున్నట్లుడౌ!
 కల్యుండెవ్వడుశృప్తుడౌ నవివినంగాగ్రోత్తరౌచుండు సా
 కల్యంబేర్పడ భూసురోత్తమయెరుంగంబలకవేరుక్తిణీ
 కల్యాణంబువినంగనామమదిలో గౌతూహలంబయ్యెడిక॥

వ ॥ మఱియునూ॥

—:0:—

కీతకనము-కాంభోదిరాగము- అటతాళచాపుతాళము.

ప ల్ల వి.

శ్రీరక్తిణీకల్యాణంబు - బహు - చెలువువెలయువై భవంబూ

అ ను ప ల్ల వి.

ధారుణిలోగల కూరపుజనులకు

ఘోరపాపముల గూల్చివేయునట్టి

(ద్రుత) పారమగునౌషధము-మీవలె-సాధులనగనునెరుగబడితిని

ఘోరియడిగెదగాన-మది-విచారమునువేగమునదీర్చుము॥శ్రీరు॥

ధూషణంబులుచెవులకు-బుధ-తోషణంబులుగానగూ

దూషణాదికోర్కెధ లేశమయినలేక

కోసివేసినట్టి గుణులుమీకుగాక

వాళిగనుధరమద్దులేట్పురి యీశుడైనెలకొన్నకృష్ణుని

భాసురంబగుకథలువిన-నా-భాగ్యమనచగువిన్నవింపుము॥ శ్రీరు॥

-:0:-

వ ॥ -మరియును శ్రీహరిచరిత్రంబులందలప ఘోరంబగు పాతకముల
 ఘోరమనట్టి నౌషధంబై యొప్పునట్లు మిముంబోలు మహనీయులనంగవినం
 బడితిగానయూహారిచరిత్రంబులన్నినవలయునని నాదుమనంబున మిగుల సం
 తోషంబగుచుఁడుటంజేసి* నాయందుంగరుణనఁచి శ్రవణానందకరంబు

గ శ్రీహరికథలంజెప్పి ననుంగృతాద్ధుంగావింపుండనియడిగిన పరీక్షిన్నరేం
ద్రునకు అత్యంతసంతోషచిత్తుండగుచు శుకయోగీంద్రుండుచెప్పఁదొడంగ॥

—:0:—

—() క థా ప్రా రం భ ము. ()—

పరీక్షిన్నరేంద్రునకు శుకయోగీంద్రుండు బెలుపుట.

తోహరా॥ వినుమువిదర్భా దేశంబేలెడు - వీరుడయినభీష్మ కుడూ
ఘనతమీరగను నేవురుసుతులను - క్రమముగవడసెనునతడు॥ ౭
నేవురకుంగడగొట్టుచెల్లెల్లె - నెలతయొకటియుదయించెన్
నావనితకురుక్మిణియనునామము-నయముగభీష్మకుడునిచెన్॥ ౮॥

—:0:—

వ॥ పరీక్షిన్నరేంద్రావిదర్భ దేశంబున కుండినగరంబను నొక్కపు
రంబుగలదు యాపురంబేలు భీష్మకరాజునకు అయిదుగురుకొడుకులుగలిగిరి
పారలకుంగడపట నొక్కకూతురుంగలిగె నబ్బాలికామణికి రుక్మిణియను
నామంబిడిరి యంతనబ్బాలికయూ॥

క॥ బాలేందురేఖచోచిన| లాలితయగునపరదిక్ష్టలాగునధరణి|
పాలునిగేహముమెరిసెను | బాలికజన్మించియెదుగభాసురమగుచున్॥

వ॥ ఇట్లు శుక్లపక్షమందుదయించుచంద్రుండేవిధంబున దినదినంబు
నకుంగళలెచ్చుచుండునో నవ్విధంబున నబ్బాలికయు భీష్మకరాజ్యహంబున
విలసిల్లుచుండె మరియు దినదినప్రవర్ధమానయై॥

—:0:—

తోహరా॥ అంతటనాకాంతామణిబొమ్మల - కఠిప్రేమముతోమెరయన్
సంతసంబుగనుకల్యాణంబుల-సలుపుచునుండెనుమరియున్॥మం॥ ౯॥
కొంతకాలమునకావనితయు - గుజ్జనకూల్లొందుచున్నండెన్
కాంతలకునుకొంతయు బెటుచు-మరికొంతయుతనుదినచుండెన్॥౧౦॥

రమణీయంబగు పూలవనమునను - రమణులతో గూడుకయున్
 భ్రమమీరగ నాభుష్పలశలకును - బోధులు సేయుచుమరియున్॥
 సదమలమణిమయసౌధభాగముల - సంతసముగ నతివేగన్
 ముదితలగూడుక భర్త డోలికల - ముచ్చటలాడుచునూగున్॥ మ॥
 బాలికామణుల చేరియాసభియ - బంతుల నాడుచుమరియున్
 మేలిమిమీరగ చిలుకకోవెలల - మెలగిపలుకుచును వెలయున్॥౧౩॥

—:—

వ॥ ఇన్విధంబున రుక్మిణీదేవి చిన్నవయసునంజేసిచెలులంగూడిబొ
 మ్మలకుం బెండ్లిండ్లు సేయుటయు గుజ్జనకూళ్లొండుటయుచెలులందానుంఘ
 జించుటయు అత్యంతమణిమయంబగు నగరులయందలిబంగరుపుయ్యలలనూ
 గుటయు యాచెలలతోడపూల చెండ్లాడుటయు చిలుకలంగోవెలలంభాషిం
 చుటయును మొదలగు ననేకవిధంబుల యుత్సాహంబునం గూడియుండె
 మరియును॥

*

—(చెలులంగూడి యొకరికొకరు యుత్సాహంబున బలుకుట.)—

బంతులాడుపాట - కల్యాణిరాగము. ఆదితాళము,

పల్లవి.

బంతులనాడెదమువేగ పంకజాత్మలారారారె॥బంతులనా॥

అను పల్లవి.

చింతనములవదలియు - బహు - చెలువుగగుమిగూడియు. శ్రీ	
కాంతునిమనమునదలచుచు	శాంతులమగుచును - మదమున
(ద్రుత)సంతసముగ వెలయు హేమ	కంతుకములకరములనిడి
పంతములాడుచునువేటగ	పలుతెరగులబాషింపుచు॥బం॥౧॥

శృంగారవనంబుననతి	సౌంధ్యగదిరుగుచుశుకపిక
భృంగీగణరవముల యు	ప్రొంగుచుయానందింపుచు
రంగుగధర శేషయ్యను	రక్షించిన కేశవుబహు
భంగులధ్యానముజేసిన	మంగళకరమగునిజముగ॥బం॥ ౨॥

వ॥ మఱియునుం గొబ్బిపాడిరెట్లంపేని॥

*

—:—

రాగము - యేకతాళము.

గొబ్బియళో॥ కమలాక్షులారారారేశ్రీ - కాంతునిసేవితము॥ గొబ్బి॥
 గొబ్బియళో॥ రమణులారావిన గేమునుకరి - రాజునుదయనలెనే॥గొబ్బి॥
 గొబ్బియళో॥ భాసూరాంగుడగు నేకొమ్మ - భక్తవత్సలుడమ్మ॥ గొబ్బి॥
 గొబ్బియళో॥ ఆశాచేభజియించినాబహు - వాళిగలుగునంమ॥ గొబ్బి॥
 గొబ్బియళో॥ పొంగుచువుప్పములాపాండు - రంగనిపూజితమె॥ గొబ్బి॥
 గొబ్బియళో॥ అంగజజనకుడుమనల - ఆదారించిబోచునే॥ గొబ్బి॥
 గొబ్బియళో॥ ధరమద్దూతేట్పురినివెలయు - దాసావరదుడమ్మా॥ గొబ్బి॥
 గొబ్బియళో॥ శిరులానాసగి శేషయ్యను - చెలువుగరక్షించెనే॥ గొబ్బి॥

వ॥ అనియిట్లు గొబ్బిపాడిరయ్యవసరమున॥

*

—:—

సీ ॥ దేవకీసుతుకోర్కె తీగలువీడంగ వెలదికిమైదీగ వీడదొడగె ।
 కమలనాభునిచిత్త కమలంబువికసింప కాంతినింతికిముఖకమలముప్పె । మ
 ధువిరోధికిలాన మదనాగ్నిపొడసూపఁ బొలతికిచనుదోయిపొడవుసూపె ।
 శౌరికిదైర్యంబు సన్నమైదాయంగ జలజాక్షిమధ్యంబుసన్నమయ్యె । హరికి
 ప్రేమబంధ - మధికంబుగాగేశ బంధమధికమగు బాలకమరె । పద్మనయను
 వలన ప్రమదంబునిండార నెలతకెవ్వనంబునిండియుండే॥

*

వ॥ ఇట్లురుక్మి-రుక్మిరధ - రుక్మిబాహురుక్మి కేశ-రుక్మి నేత్రులను - నే
 వురకుంజెలియలైన రుక్మిణీదేవి దనయవ్వనప్రాయంబునా॥

*

౧౪ శ్రీ రుక్మిణీ కల్యాణ సంకీర్తనలు.

కీశనము-కల్యాణి రాగము-ఆదితాళము.

పల్లవి.

రాజేంద్రవినుమయీ రాజితమగుకథ రమ్యమనోహరము.

అను పల్లవి.

గాజితంబగురాజకృహమున రమ్యముగనేతెంచుభటులచే॥
తేజమగునారామకృష్ణుల తెలివివినిరుక్తి ణియుదలచెను॥ రాజేం॥

చరణములు.

నయ్యిరువరిలోన నాశ్రీకృష్ణుడెసరి నాధుండగుననుచునూ॥
నెయ్యముగనాయుణివనెంచగ నెలతరూపగుణాతిశయముల॥
చెయ్యననుకృష్ణుండువినితన సఖియగాచేకొనగదలచెను॥ రాజేం॥

అంతబంధువులెల్ల ఆనందముగచేరి అబలశ్రీకృష్ణునకు॥
సంతసంబుగ నిత్తుమనగను సకలకోధముపెంచిరుక్తడు॥
నంశకృష్ణునకివ్వననుచును నంధుడైశిశుపాలునకుననె॥ రాజేం॥

పౌరుషంబుతోడ పంతమాడినఅన్న పలుకులప్పుడతివినియూ॥
ధారుణినిమద్దులేటిపురమున దాసులనుపోషింపుచుండెడి॥
సారసాక్షుకుడెలుపవేగమె సఖియపిలువగనంపెవిప్రుస॥ రాజేం॥

వ॥ ఓనరేంద్రా ఆసమయంబున రుక్మిణీదేవి తనదుతంత్రియూ భి
క్షుకరాజకృహంబున కరుగుదెంచుచుండు భటుజసంబులవల్లను బలరామ
కృష్ణుల సౌందర్యగుణాతిశయంబులవిని * యందు శ్రీకృష్ణుని వివాహంబు
జెసికొనవలయునిదితథ్యంబుని తావరించె * నంతయూర్కొనిదేవి రూప
సౌందర్యాదిగుణాతిశయముల నాకృష్ణుండెరింగి యబ్బావికామణినిందనకు
ధారుణగాచేకొనవలయునని దలంచె॥ *

అయ్యవసరంబున భీష్మ కరాజుంగల బంధువులందరుంగూడియచ్చా
లికామణినింగృష్టనకొసంగుటసమ్మతంబని దలంచుటంగని యాభీష్మ కరాజ
శ్యేష్ఠపుత్రుండగు రుక్మిణునుదుష్టుండు శ్రీకృష్ణునిపైననేకవిరోధంబులంజేసి
తనదుబంధువగఁబాడిన పలుకులనటంకంబుజేసి తనచేలియలిశిశుపాలున
కిత్తునని మూఁడుండగుచువచ్చిచే॥

ఇవిధంబునతన్ను శిశుపాలునకివ్వందలంచిన యన్నపలుకులన్నాని
నియెరింగి తనమనంబునవ్యసనంబవలంబించి తనకాపుండగు నొక్కబ్రా
హ్మణునిం విలువంబంచి యాశ్రీకృష్ణునకివ్వధంబెల్ల నెరింగింపందలంచి॥

గీ॥ అంతశ్రీరుక్మిణీదేవి యార్యుడయిన భూసురోత్తమరప్పించి
పొంకముగను । తనదువృత్తాంతమంతయుతరుణివేగ చెప్పదొడగెను నంత
టచెలువమీర॥

వ॥ ఇట్లుబ్రాహ్మణురావించి రుక్మిణీదేవి తన వృత్తాంతంబంతయు
నావిపునకుంజెప్పందొడంగే॥

(శ్రీరుక్మిణీదేవి తనమనంబునంగలకొరైల భూసురునకెరింగించుట.)

కితకాన—యమక రాగము - శ్రీపుటతాళము.

పల్లవి.

యేమనంగవచ్చును	యెటులయోర్చుకొంగును
కామజనకునేవరింప	కరుణమాలెనాదుతండ్రి॥ యేమనం॥

అనుపల్లవి.

వేచురునేనెంచిమాడ	వేణువినోదునకునాపై॥
కామములేదాయనొయిటు	కలుగుటయేకారణమగు॥ యేమ॥

చరణములు.

భూసురేంద్రయిదివిను	పొలుపుగనామదిగను॥

భాసురముగ నాదుమనము బావింపక నాజనకుడు॥
 తానుతుపలుకులవినినక వలచెనుచైద్యునికివ్వగ॥ యేమనం॥
 యిటులనున్నదిచ్చటా కటకటనాముచ్చటా॥
 ఘటికుడవయి ద్వారకపురి కడువడినేతెంచియుధర॥
 పటుతరముగ శేషయ్యను పాలించినహరికిదెలుపు॥ యేమనం॥

—:0:—

ప॥ ఓభూసురేంద్రా నాదుమనస్సున శ్రీకృష్ణునివరించియుండుటనించు
 కయుందలంపక మాతండ్రియా భీష్మకుండు తనకొడుకుపలుకులకొడంబడి
 నన్ను శిశుపాలునకిచ్చెదనని నిశ్చయించియున్నాడు గనుక మీరాద్వారకా
 నగరంబున కేవిధంబుననైనం జనిలోకరక్షకుండగు నయ్యాదవేంద్రున కెరిం
 గించి ననుంగుతార్థంజేయుండని పలికియు మరికొన్ని రహస్యవచనంబుల
 బోధించె॥

—:0:—

తొహరా॥ అనియివ్విధమున శ్రీరుక్మిణీతన - మనమునగలిగినచింత
 ఘనుడగువిప్రునికడదెలిపెనుబహు - వినయోక్తులనాకాంత ॥ ౧౪॥
 అంతటప్రతిబలికెనువిప్రుండా - యతివకుసంసతమొప్పా
 చింతవలదువినుశ్రీహరిదెచ్చెద - చెలియనీమదినిగొప్పా॥మం॥ ౧౫॥
 దలచిసెలవొసగుచనియరుడెంచెద - దనుజమర్థసునికడకూ
 విలసితముగనీవిన్నవించినది - వివరముగనుదెల్పుటకూ॥మం॥ ౧౬॥
 నాదుచతురతనుమెప్పించెదబహు - బోధజేసియిదిజూటా
 కాదుమాధవునినీపతిజేసెద - కనుమావలెనామాటా॥ మం॥ ౧౭॥

—:0:—

ప॥ అనియివ్విధంబున రుక్మిణీదేవి తనమనంబునంగలిగియుండు తలంపు
 ను యాభూసురునకుంజెప్పగా నతండుత్సహించి మరలనిట్లనియె॥ యోత
 ల్లిరుక్మిణీనే ద్వారకానగరంబున కతిత్వరంజనుడెంచి యాకృష్ణునకు మీరు
 విన్నవింపుమనిన తెరంగరింగించి అనేకవిధంబులనాదు చాతుర్యవశంబున

నభ్యగవంతునిమెప్పించి * యతనింబిలచికొనివచ్చెద నావలంబాదునాదు
పలుకులనిచెప్పి నీవు దుఖంబుమానియుండు మదిగాక నాకు సెలవొసంగు
పోయివచ్చెదననిపలికి వివ్రుండు మరియునిట్లనియె॥ *

కీతకానము—మూలారాగము- ఆదితాళము.

ప ల్ల వి.

పోయివచ్చెదనంమానేనూ - శ్రీకృష్ణచేరపోయివచ్చెద

అ ను ప ల్ల వి.

పోయివచ్చెదనంమా
వేయూవిధములనాతో

పొలతీరుక్మిణీనేడూ॥
వెలదీరొదెలుపనేల॥ పోయి॥

చ రణములు.

అలద్వారకాపురములోన- కొలువైయున్న- జలజాతలోచనునితోన

పొలుపుమీరగనీవు

పుత్రైంచినాయటి

కలికిరొహరికిమీ

కథలెల్లదెలుపవేగ॥ పో॥

యేవీధమైనస్వామి యిటకు- వచ్చేటట్టుగ- భావించిచెప్పేటందుకొరకు

తోవతప్పకపోయి

ద్వారకపురినున్న

గోవిందుచెచ్చిమీ

కోరెల్గుదీర్చుకొరకు॥ పో॥

సరసిజనయనవినవమ్మ - నామాటనిజము- పురుషోత్తమునిదెత్తునమ్మ

ధరలోనమద్దులేదు

పురమునవలసిన

కరిరాజవరదుడునిను

కరుణాచేకొనునునిజము॥పో

—:0:—

వ॥ అనియివ్విధంబున రుక్మిణీదేవికి విన్నవించి యమ్మానినిచేయనుజ్ఞ వ
డసి యావెనుక వివ్రుండు (బ్రాహ్మణరాయభారిము) *

౧౫ శ్రీ రుక్మిణీ కల్యాణ సంకీర్తనలు.

శ్రీరుక్మిణీ దేవిదేయసుజ్ఞాతుండై-బ్రాహ్మణుండు ద్వారకాపురంబునకరుగుట

క॥ కడువడిచనివిప్రద్రుబహునిదుదగువనగిరులగడచి నేగియునవలక॥
తడబడుపదమలమెల్ల నదుచుచుభీతియునులేక సరిగియునవుడుక॥ *

వ॥ యివ్విధంబునంజనిచని॥

—:—

శీతకానము—హిందుస్తానికాపిరాగము - ఆదితాళము.

పల్లవి.

ద్వారకపురిశేరెక-బహు-శ్వరగబ్రాహ్మణోత్తముడేతెంచియు॥ ద్వా

లనుపల్లవి.

కూరులనడచెటి
ధీరుభీష్టుకుని

కుండినగరపుర
కూర్మిసుతబనుప॥ ద్వార॥

చరణములు.

క్షీరసాగరసుత - మైవలయు -
కూరిమితోతన
మీరినసంతస
ధారుణిమద్దులేడ్
నీరజాక్షునకు

శ్రీరుక్మిణిగరిత
కోరె-బలుకగని
మెలగుచువిప్రద్రు - రీ
పురవరదుండగు
నేర్పునదెలుపగ॥ ద్వారక॥

వ॥ ఇవిధంబున విప్రద్రు ద్వారకానగరంబునకుంజని చారులవలన
తానువచ్చిన వృత్తాంతంబెరుంగంబంచినవిని సాక్షాత్ భగవంతుండగుశ్రీకృ
ష్ణుండంత॥ *

క॥ వచ్చినవిప్రనికెదురుగ యిచ్చగజనితోడితెచ్చి వేటకలలరగ॥
హెచ్చగుసింహాసనమున మెచ్చగగూర్చుండజేసె మేదినినాథ॥ *

వ॥ అంతనావిప్రసకేదురంజని బిలచికొనివచ్చి యత్యంత సంతోషచి
త్తుండగుచు నతనికింతగవగు నొక్కయచితాసనమునం గూర్చుండనియో
గించె ననిచెప్పిపరీక్షిన్నరేంద్రునకు శుకయోగీంద్రుండిట్లనియె॥ *

క॥ అంతటవిప్రసకునుబహు సంతసముగపూజసలుప సరగుననత
డుక॥కంతునిజనకునకునుబహు వింతలుగనుదీ వెనలనుయిచ్చెనునధిపా॥ *

వ॥ ఆసమయంబున యారుక్మిణీదేవి పంపునంజనుదెంచిన విప్రసకనే
కవిధంబులంబూజలు జేసిన యతండును సంతసించియయ్యాదవేంద్రునింగని
పెండ్లికొడుకవుగమ్మని దీవించిన ముసిముసినగవులనగుచుచు యుత్సాహంబు
నవెలసియుండే * కురియుశ్రీకృష్ణుండు సాక్షాద్భగవంతుండయ్యును యా
విప్రోత్తమునిబూజించె ననంగనెట్లనిన నదియెరింగింతువినుమని పరీక్షిన్న
రేంద్రునకు శుకయోగీంద్రుండిట్లనియె॥ *

శ్లోకము॥ దైవాధీనంజగత్సర్వం మంత్రాధీనంతుదైవతం తన్నంత్రం
బ్రాహ్మణాధీనంబ్రాహ్మణోమమదేవతా॥ ... *

వ॥ యీలోకమంతయు దైవాధీనమైయుండును ఆ దైవముమంత్రాధీన
మైయుండును ఆ మంత్రము బ్రాహ్మణాధీనమైయుండునది కాబట్టి బ్రాహ్మ
ణులునాకుదైవమనియు శ్రీకృష్ణమూర్తి శాస్త్రంబులయందానతిచ్చియుం
న్నాడు గనుక నవ్విధంబుననే యావిప్రసకనేకవిధంబులం దనకుదేవతలుసే
యుచందంబునంబూజలుజేసిసరసపదార్థ సంపన్నంబైన యన్నంబుబెట్టిం
చిమరియునవ్విప్రసకు మార్గాయాసంబునఁజిక్కియున్నాడనుచు మనంబు
నందలంచి లోకరక్షణ ప్రశస్తంబగుతన మాస్తంబున నవ్విప్రసకని॥ *

—:0:—

కీర్తనము—నాదనామక్రియ-ఆదితాళము.

పల్లవి.

పదములనొల్తెక - బహు - సదమలమతితోడవిప్రసకని॥ పద॥

౨౦ శ్రీ రు ద్ధి ణీ క ల్యా ణ స ం కీ ర్త న లు.

అ ను ప ల్ల వి.

విదర్భాపురి నేతెడనతి వీరుండగుభీష్మ కుసుత
విదితంబుగననువు పెరిగి మదినుల్లాసముచెలగగ|| పద||

చ రణ ము.

సురులువేటక-గక - తక - నిరతముభజియించుతరినిబరువడిగాగక
ధరమద్దులేట్పురివెలసిన దాసవరదుడగుశ్రీహరి
స్తీరముగభూసురవినయము చెలువుమీరడలచియితని|| పద||

—:0:—

వ|| ఇన్విధంబున శ్రీకృష్ణుండా విప్రోత్తముని పడంబుల నొత్తుచు మెల్ల
ననతనికిట్లనియె|| *

సీ|| జగతీసురోత్తమ సంతోషచిత్తుండ వైయున్ననీధర్మ మతిసులభ
ము! వృద్ధసమ్మతమిది విత్తమెయ్యదియైన బ్రాహ్మింపహర్షించుబ్రాహ్మణుండు!
దనధర్మముననుండు దరలడాధర్మంబు గోరికలతనికిగురియుచుండు! సంతో
షిగాడేని శక్కుడైననశించు నిధానికుండైన నింద్రుబోలు! సంతసించెనేని
సర్వభూత సుహృత్త-ములకుబ్రాహ్మలాభ ముదితమాన! సులకుశాంతుల
కును సుజనులీకును - గర్వహీనులకునువినతులేనొనర్తు|| *

—:0:—

వ|| మఱియు బ్రాహ్మణులకనేకధనంబులభించినం సంతోషింతురనిబు
ధజనంబులువాడుదురు మీరన్విధంబునంగాక యతిసులభంబునకే సంతోషిం
చితిరది నాకుసమ్మతంబు * మరియు నెవ్వండేని తమకులాచారధర్మంబవలం
బించి ప్రవర్తింతునోవానికి తనమనస్సునకోరినకోర్కెలెల్లంవనగూడువెండి
యుతమకుదొరికినంతకు దమప్రాప్తంబనిసంతోషించువాడిలక దరిదుండై
ననుం వృద్ధికెక్కుచుండు * అట్లుసంతోషింపడేని దేవేంద్రుని సముండయి
ననుం గృశించు అట్లుగాన బ్రాహ్మలాభముదిత మానసులకు శాంతులకును
సుజనసులకును గర్వహీనులకును యిట్టివారలకే ప్రణమిల్లేదా|| *

శ్రీ రు క్తి ణీ క ల్యా ణ స ం కీ ర్త న ల్లు. ౨౧
151048

తోహరా॥ అనియివ్విధమున బలికియై మరలా-యెవనీసురునీక్షించి ।

వినుము మీపురం బెయ్యదియిచ్చట-కెటువచ్చితిరిదిమంచీ॥మం॥ ౧౮॥

యెవనిరాజ్యమున వెలసియుందురో-యేవిధిమీజీవనమూ ।

వివరముగను యెరిగింపుడు నాకది-విప్రవర్యబహుఘనమూ॥మం॥ ౧౯॥

వచ్చినపనులేమైనను జేసెద వనరుగమీమదిలోనా ।

యెచ్చుకో రె-లున్నప్పటికైనను - నిచ్చెదఘడియకులోనా॥మం॥ ౨౦॥

అనితెలియనివలెయడిగినకపటపు-యాదవోత్తమునిగాంచీ ।

మనమునసంతసముప్పగభీష్మకు - తనయవచనములనెంచీ॥మం॥ ౨౧॥

-:0:.

వ॥ అనియివ్విధంబున శ్రీకృష్ణుండు భూసురునకుంబలికి మరలయావి
పునింగనియిట్లనియే॥ ఓభూసురేంద్రా మీపురంబేది యిచ్చట కెటులవచ్చి
తిరి యెవనిరాజ్యంబున వెలసియుందురు మీజీవనంబేవిధి యీసమాచారం
బుల నాకెరింగింపుడిదిమహాఘనంబగు మీమనస్సునం బెట్టితలంపు వలంచివ
చ్చితీరేనియు సిద్ధపరచెదనని యనేకవిధంబుల నడుగుచుండ నయ్యవసరం
బున శ్రీకృష్ణుండొనరించు నుపచారంబులకు న్నదినుల్లసిల్లుచు భూసుకోత్త
ముండన్తుహాతునకిట్లనియే॥

-*(శ్రీకృష్ణునితో భూసురుండుసంభాషించుట.)*-

కీతకనము-కల్యాణి రాగము. ఆదితాళము.

ప ల్ల వి.

శ్రీనివాసనామనవినిగై కొను - ఆ - శ్రీతజనపరిపాలనా॥

అ ను ప ల్ల వి.

శ్రీశనిభీష్మకునికూతురు
వాళిగలయాకన్యకామణి

చెలియరుక్తిణిపేరబరగిన
యొక్కవాతకనుపంపెదేవ॥ శ్రీ॥

చ రణ ము లు.

ఆకాంతామణిసాందర్యమునకు-బోలదా- అదిరికొడలయిన
 ఆకోమలియాదిలక్ష్మి ఆదినారాయణుడవుపీవు
 ఆకమలదళాక్షిమీకె నగునుమరియితరులకునగునా॥ శ్రీ॥

పన్నగశయననిన్నెరనమ్మియున్నదా-పంకజాక్షియిప్పుడూ
 యొనరుగావిదర్భవిభుడును యొక్కపలుకువచించేవినుడి
 దనుబుడగుశిశుపాలునకు యా తరుణినొసగగనిశ్చయించెను॥ శ్రీ॥

యిందిరమందిర సుందరగోవిందా యిందువదనకొఱకై
 యిదివిధంబుననుందిగావున వేగమేమీరరుగుదెంచియు
 విదితముగశత్రులనడంచియు వీరమోహిని నేలవలయును॥ శ్రీ॥

శరణుశరణుగాని శరణుజేరియా చెలియచెప్పమనియెనూ
 ధరినుమద్దుతేట్పురినివెలసిన దాసవరదాదణునుజేర్చియు
 కరుణతోనెన్నెలవలయును కమలలోచనమునుచుబలికెను॥ శ్రీ॥

..:0:..

వ॥ విదర్భదేశంబేలు భీష్మ కుండనురాజునకుం రుక్మిణీయనునామం
 బునం బ్రకాశింపుచు నొక్కసుతరత్నంబుగలదు నయ్యిందువదననీకుంగై
 కర్ణంబుసేయంగోరి వివాహమంగళప్రశస్తంబగు నొక్క సందేశంబువిన్న
 వింపుమని పుత్రైంచేనవధరింపుము ॥ ఆ భీష్మకుండు కొడుకుపలుకులకొడం
 బడి మిక్కువరించియుండు తనకూతురనుం శిశుపాలునకిచ్చుట నిశ్చయించు
 టెరింగి యబ్బాలికామణి యనేకవిస్తయనిత్తయై యీవిధంబంతయుమీ
 కెరింగింపవలయుననుచు ననుంబనిచెంగాన ॥ మీరతవేగంబున విదర్భదేశం
 బునకేతెంచి శత్రురాజులంజయించి యబ్బాలికనుంగొనివచ్చి వివాహంబు
 జేసి కొనవలయునని చెప్పిచురియు రుక్మిణీదేవి బెలుపుమనన పలుకులంజె
 పుందొడంగే॥

సీ ॥ ఏనీగుణములు కర్ణేంద్రియంబులు సోకజేహతాపంబులు దీరిపోవు।
 నేనీకుభాకార మీక్షింపకన్నుల కభిలాషభంబుగలుగుచుండు । నేనీచరణ
 శేవ యేప్రొద్దుజేసిన భువనోన్నతత్వంబుబొందగలుగు । నేనీలసన్నాచుమే
 ప్రొద్దుభక్తితో నొడివినబంధసంతతులువాయు * నట్టిసీయందునాచిత్తమ
 నవరతము- నచ్చియున్నదీనీయానయానలేదు-కరుణాబాదుముకంసారి ఖలవి
 దారి - శ్రీయుతాకారమానినీచిత్తహారా॥ *

ఉ॥ శ్రీయుతమూర్తియోపురవ సింహముసింహమపాలిసొమ్ముగో।
 మాయువుగోరు చందమున మత్తుడుచైద్యుడునీపదాంబుజ । ధ్యాయనియై
 ననన్నువడిదాగొనిపోయెదనంచునున్నవా । డాయధమాధముండెరుగడర్చు
 తమైన భవత్ప్రతాపము॥ *

వ ॥ ఏనుగకుంభ స్తంభంబందుండుమెదడు సింహమునకుసొమ్మైయుండ
 నదియునక్కగోరుచందంబున మీపదాంబుజపానంబునకై యాశ్రయించి
 ననన్ను తృప్తభావంబెరుంగక * రాక్షసాధముండగు శిశుపాలుండతి శీ
 ఘ్నంబున ననుంగొనిపోవందలంచియున్నవాడూ ఇవ్విధంబున రుక్మిణీ దేవిదె
 లిపినటుల విన్నవించి విప్రండుమరియునిట్లనియే॥ *

కీర్తన— యమునాకల్యాణ రాగము - రూపకతాళము.

పల్లవి.

యేలామదిసంచగ - గో - పాలాకరుణాలవాల

అనుపల్లవి.

బాలామణిరుక్మిణీగుణ శీలాసాంధర్యమువిను॥ యేలా॥

చరణములు.

చాలానెతలపగయా

సారసభవుసతినిశశి

పాలాక్షునిపత్నికేమరి

పంచశరునిపడతికై న

యాలావణ్యముగలుగునె	యావనితనుయెన్నగనా
పాలాయికనద్బాలిక	పాలకడలిసుతయనవలె
(ద్రుత)జాలముశాయకవేగమె	చనుదెంచియునావెరిదిని
యేలుమనీకృపచేతను	యిలశేషాదాసవినుత॥ యేలా॥

—:0:—

వ॥ ఓక్కష్టా మీమనంబునయోచించుటెల యారుక్మిణీదేవి సౌందర్యం బెంచిచూడ సరస్వతీదేవికైనం బార్వతీదేవికైనచీదేవికయినక రతీదేవి కయినక లేదుగాన అట్టిసౌందర్యంబెన్న నావశంబవునే యికనుయానుదతి సకలస్త్రీదేవియనందగుగావున * ఆలస్యముసేయక మీరేతెంచియామగువం గొనివచ్చి వివాహంబు జేసుకొనవలయుననిచెప్పి వెండియు రుక్మిణీదేవిబలికి నవాక్యంబులందలంచిట్లనియే॥ *

తి॥ అంకిలిసెప్పలేదు చతురంగబలంబులతోడనెల్లి యో! పంకజనాభ నీవుశిశు పాలజ రాసుతులంజయించినా! వంకకువచ్చి రాక్షసవివాహమునక భవదీయశౌర్యమే! యుంకువజేసికృష్ణపురుషోత్తమచేకొనిపొమ్మవచ్చెదక॥*

వ॥ ఓదేవానే నబద్ధంబులంబలుకలేదు అనేకంబులయిన నైన్యంబులం గూడిమీరతిశీఘ్రంబున యిటకుంజనుదెంచి శిశుపాల జరాసంధాదులం జ యించినా యెడంజనుదెంచియు రాక్షసవివాహంబున మీచాతుర్యవశంబునక యుక్తిజేసి యెవ్విధంబుననైనం గొనిపొందు వచ్చుటకుంగాచియున్నదాన మరియునూ॥ *

శ్రీహరాచరణములుం - యాలలూ

లోపలిసౌధములోవదికంపుచు - నుండెడుయువదనునిపుడుక
యేపగిడినితేవచ్చును తెచ్చిన - యెటురావచ్చునునకటక॥మం॥ ౨౨

(యా ల.)

కావాలీహారలనూమరియు కలబంధువులనుజంప

కావనితనుయిటకునూ శ్రీకృష్ణావినుముయేవిధమునా తేవచ్చునూ॥౧

(తో హ రా.)

యనియోచించగవలదునినుడిసే - యరయగ శెప్పెదనిపుడున్ |

వనజాక్షియుమీకిన్ననింపుమని - వనరుగబలికినదపుడున్ || మం || ౨౩

(యా ల.)

నగరామునకూ వెలుపల నగజాతకుముక్తికొరకు అగణిగముగామా
వారంపేరు శ్రీకృష్ణావినుచూ పొగసుమీరగ పెండ్లికిమనపూగా || ౨

(తో హ రా.)

యావిధముగనన్ నగజాతకుయు - న్నశముగమొగ్గుటకపుడున్ |

యవనివిధుమమదినుప్పొంగుచు - యచ్చటికనువునుమీరపుడున్ || ౨౪

(యా ల.)

పంకాజాక్షామీరేతెంచి పద్మగంధినై నానన్ను పొంకముగా నెత్తుకచను
ము శ్రీకృష్ణావినుచూ యుంకువుగానిటులచెప్పంపేనూ || ౩

వ|| లోనయంతఃపురంబుననుండు వనితను అచ్చటి కావలియుండు
వారలను మరియునేకబంధువులన్ జంపక నేవిధంబునంగై కొనవచ్చుననియె
డుయోచనంబులేదు యిందునకే నొకయింపుయంబు శెప్పెదనినుండు ః
మాపురంబునకు వెలుపల నొక దాక్షాయణి మంరిరంబు గలదు నందు వివా
హకాలప్రథమపక్షంబున పెండ్లి కూతురినిం యాగోరీదేవికింబూజ సలుప
ననువుటయు మతుకలాచారంబగుగావున * యావిధంబున-మావారున్న
నన్నుంబురమువెలువడి నగజాతకుముక్తికొరంగంబునచెద రావేళంగని మీరే
తెంచిననుంగొనిపొందువచ్చెదవనజనేత్రా|| *

(తో హ రా.)

ప్రాకటముగబుధులాత్తును దెలిసియు. పరిపూర్ణులగుటకునూ |

జోకమీరగంగాస్నానంబును - శుచిమీరయొనర్చియునూ || మం || ౨౫ ||

(యా ల.)

యేవిధముగాభక్తియుంచీయేవిధముగాశివునీపూజానేవిధముగాజేయు
వారాలో-శ్రీకృష్ణావినుచూ - నావిధముగానే నీ పూజాలూ || ౪ ||

౨౬ శ్రీ రుక్మిణీ కల్యాణ సంకీర్తనలు:

(తో హ రా.)

సేయుచున్నదాననునామదిలో- సిద్ధమునినువరియించి।

బాణుకనన్నెలుమునేజేసెటి - భక్తిసిమీమనమెంచి॥ మం॥ ౨౬॥

(యా ల.)

న్యాయముగానూరేండ్లైన నారాయణమీ పాదస్తరణా చేయూ
చుండునక జేర్చుకున్నానూ-శ్రీకృష్ణావినుమానీయిలప్రాణములిడచేనూ

—:—

వ॥ మరియుబుధజనంబులందరు ఆత్మ నెరింగి సత్పుణ్యలగుటకునై
గంగాస్నానాదిశుచితోడంగూడి యేవిధంబున శివునిపూజసేయువారలోఆ
విధంబున యేనునుంమిమువరించి యనేకపూజలొనర్చుదానంగాన * యి
వ్విధంబెల్లయునెరింగి ననుంగైకొంటిగేసియు సరిలేసియెడల నీధరిత్రయం
గు నాదుప్రాణంబులనిలుపజాల నింకనూరుజన్మంబులకైనను మింమేభ
జివుచుండుదు మీరేలకుంటిరేని నాదుజీవంబులిడచుట తధ్యంబగుప్రాణే
శ్వరా॥

—:—

సీ॥ ప్రాణేశనీమంజు భాషలువినలేని కర్ణరంధ్రంబులకలిమియేల।
బురుషరత్నమనీవు భోగింపగాలేని తనులతవలనిసౌందర్యమేల।
భువనమోహననిన్ను బొడగానలేని చక్షురింద్రియములసత్వమేల।
దయితనీయధరామృతంచానగాలేని జింహ్వాకుఫలరస సిద్ధియేల।
నీరజాతనయన-నీవనమాలికా-గంధమబ్బలేనిఘ్రాణమేల
ధన్యచరితనీకుదాస్యంబుశాయని-జన్మమేలయెన్నిజన్మములకూ॥

—:—

కీతకనము—బ్యాగ్ రాగము - ఆదితాళము.

పల్లవి.

నిన్నేవరించితి

నీరజనయనా॥ నిన్నేవరిం॥

శ్రీ రుక్మిణీ కల్యాణ సంకీర్తనలు. ౨౭

అ ను ప ల్ల వి.

పన్నగశయనయో పరిమదయానిధే
వన్నమీరగనేలూ వాసవ వారిజభవనుత॥ నిన్నే॥

చ రణ ము లు.

గరుడగమన నినూ శరణనియెదరా
పరమపురుషానను పాలనజేయుమీ
చరణమునమ్మితి శంకర గణాధిపస్తుత॥ నిన్నే॥
ధరనుమద్దులేట్పురీ దాసవరదాహరీ
నిరతమునీ వెనక నేలువాడావని
నెరనమ్మినానువే రెరుగజాలకరుణజూడు॥ నిన్నే॥

—:0:—

వ॥ అనియిట్లు రుక్మిణీ దేవి పుత్తైంచినసందేశంబులు రూపసౌందర్యా
దివిశేషంబులును బ్రాహ్మణుండు హరికివిన్నవించి కతకవ్యంబెద్దిసేయ నవ
ధరింపుమని సవరణగానిట్లనియె॥ ❀

—:0:—

కీతకనము- కాపిరాగము - ఆదితాళము.

ప ల్ల వి.

జగన్తోహనాంగి యో జగధీశ్వరమీకేతగునాసతి॥జగ

అ ను ప ల్ల వి.

అగణితముగనా మగువవిలాసము
తగవర్ణించెద ఖగవాహసవిసు ॥ జగన్తో ॥

చ రణ ము లు.

అలచీమలబారు అయ్యతివకునూ గార్లు
సలలితచిగురా కులవలెపదములు

౨౨ శ్రీ రు ద్రే ణే క ల్యా న స ం కీ ర్త న లు.

చిలుకపలుకు కో		వెలసరిస్వరమును
తిలపుప్ప మేనా		తికినాసికమగు
కలయంచనడలు		గలదయ్యింతికి ॥ జగన్తో ॥
లేమకు నేత్రములు	అల	లేడికండ్ల బోలు
మోము నెన్నగను		సోమబింబమవు
కాముధనుమొనలు		కనుబొమలెలయును
సామజవై రికి		సమమగుమధ్యయు
కామినికంఠము		కంబుయనందగు॥ జగన్తోహా॥
మెరుపుటద్దములను	కాంతికి	మించినచెక్కిళ్లునూ
అరుగప్రభావానో		హరి ముటుగరములు
పరిహాసితయిందు		పటలనిటలమగు
మరియుపల్లవా		ధామగు నెన్నగ
మెరియుకుందముల		సరిపల్వరుసను॥ జగన్తోహా॥
నిమ్మపండ్ల బోలు	ఆ	నెలతకు పాలిండ్లు
తుమ్మెదరెక్కలై		తోచెడికురులును
కమ్మవిల్లునిక		రమ్మలకొనల
య్యమ్మచనుమొనలు		యగునుకనకమణు
బొమ్మపగిది యొడ		లొలుపగుచుండును॥ జగన్తో॥
రంభాస్తంభములు	అల	రమణికిగలతొడలు
జంభ బేడిప్రియ		సత్తై నను యా
అంబుజాక్షిచి		హ్నముల లేళ్ళ జగ
నిలబయనగవలె		ధరి శేషయినత
డబుడుగదున		య్యంబు నేలుము॥ జగన్తో॥

శ్రీ రు క్తి ణీ క ల్యా ణ స ం కీ ర్త న లు. ౨౯

ఉ॥ ఆయెలనాగనీకువగు నంగనకుండగుదీపుమాయుపా । ధ్యాయుల
యాన పెండ్లియగుదప్పదుజాడ్యములేలనీవునీ । శోయమువారుగూడుకొని ।
శోయరుహాననదెత్తుగానివి । చేయుముశత్రులన్నరుము శేయుము శేయు
ము శోభనంబిరిక॥ *

వ॥ ఇవ్విధంబున తనవృత్తాంతంబంతయుంగరపి మీమనంబురంజిల్లంజే
సి యెవ్విధంబుననైనం తన్నెలుకొనునటులమెప్పించి తోడితెమ్మనియు విద
ర్భేశుండగు భీష్మకరాజసుతయా రుక్మిణీదేవియు॥ *

—:0:—

కీతకసము—యమునాకల్యాణీరాగము - ఆదితాళము.

ప ల్ల వి.

నన్నుబం పెనయ్యదేవ నారాయణాశ్రీహరి॥ నన్ను॥

అ ను ప ల్ల వి.

నన్నుతాంగనీదువయో సౌందర్యమునకుసరిగల
పన్నెమీరియొన్నదియా వనితనువడికంపవశమెకనన్ను॥

చ ర ణ ము లు.

నీమమదిసిరంజిల్లగ	నేర్పునభాషించియు - నో
మాధవతన్నెలునటుల	భోధజేయమనుచువేటక॥నన్ను॥
నిరతముమీరువరులకు	పరిణయమగుతప్పదుమా
గురుసాక్షిగకల్లగాదు	సరగునవిచ్చేయుడికను ॥ నన్ను॥
వాసవవారిజభవులకు	వశముకాదుమిముభొగడను
కేశవమృదుభాషణేష	దాసవినుతశ్రీరమేశ ॥ నన్నుబం॥

30 శ్రీ రుక్మిణీ కల్యాణ సంకీర్తనలు.

వ॥ ఆ రుక్మిణీజీవితమే మీకుందగూ మీరామగువకుండగుదురూ మా
యుపాధ్యాయులసాక్షిగా మీయిరువరులకు వివాహంబగుట నిశ్చయంబ
గుంగాన మీరతిశీఘ్రంబునంవిచ్చేయుండకతడవేలా॥ *

తోహారా॥ అనియివ్విధమునబలికిన బ్రాహ్మణుడు. యానతియూహించి।
ఘనుడగుభీష్మ కుసుతపు తైంచిన-క్రమమునుతామదినెంచి॥ మం॥ ౨౭
మనమునసంతోషంబుపొంగగ-మహిసురువదనముజూచి।
వినుమనిపలికెనువేణువినోదుడు. వెలదినితనమదిశేర్చి॥ మం॥ ౨౮

శ్రీ కృష్ణ నివాక్యము.

చ॥ కన్నియమీదనాతలపు గాఢముకూరకురాదురేయినా। కెన్నడునా
వినాహముసహింపక రుక్మిణిదలంచుకీడునే । మున్నెయెరుంగుదుంబరులమూ
కనడంచికుమారిదెత్తు । విద్యన్నతమానుద్రచ్చినవవహ్నిశిఖిల్వడిదెచ్చు
కైవడిక॥ *

వ॥ ఓభూసురేంద్రా యాకన్యాయందుఁగల సేమాతీశయంబుననాకురా
త్రికాలంబునందు నిద్రయుంబట్టనేరదుయాముదితయు ననుంగోరి యెప్పుడు
వివాహంబగునని వ్యసనపడుచుండుటయు మునుపేనాకు తెలుసునుగాన కొ
య్యనుంవొలసి నూతనయగ్నింగోనువిధంబున యాశతుర్రాజులం జయించి
యాసుందరిం గైకొనివచ్చెదననిచెప్పి మఱియు శ్రీకృష్ణుండు బ్రాహ్మణో
త్తమునకిటనియె॥ *

కీర్తనము— నాదనామక్రియరాగము-ఆదితాళము.

పల్లవి.

వచ్చెదపద రయా - విదర్భపురము-జెచ్చెరవిప్రవర్యా॥వచ్చె॥

అనుపల్లవి.

సచ్చరితంబుగ

సకలరాజులుమెచ్చ

యెచ్చప్రతాపముచే

వెలదినిగొనిపోవ || వచ్చె||

చరణములు.

యెలనాగకునేలా - యికమీదనీ యిలశోకముమేలా

వలదువలదుబహు

వాంఛగలదునాకు

సలలితముగనా

సఖియశోకముమాన్ప || వచ్చె||

మచ, కంఠిపెనా-నామోహము-లెచ్చుచుందిగాన

యెచ్చగదైత్యులురాజు

లెదురులైననుడాయ

వచ్చినవారల

వధియించిచేకొందు|| వచ్చె||

నిరతముమదిసంచుమా - భూసురేంద్ర-నెలతనుగొనలక్ష్మమా

ధరమద్దులేట్పురి

దాసవరదుడగానా

తరుణికోరకై నేడు

తద్దయువేటకతో|| వచ్చె||

శ్రీకృష్ణుడు కుండినగరంబునకు రథారూఢుండైచనుట.

తోహరా|| అనిశ్రీకృష్ణుండునుతనసారథి-నతిశీఘ్రముగాబిలచె||

జనవలెమనమువిధర్చాపురికిని-జాగుసేయవలదనుచు|| మం|| ౨౯

ఘనమగుమనరథమునకునశ్వముల-కడువడిబూన్చియునివుడు||

చనువుగతెంమనిచెప్పిపంపెనా-సారథితోడనునవుడు|| మం|| 30

పరమపురుషమాటనుజవదాటక-బహుసంతోషంబులతో||

సరగునచనుయశ్వంబులదెచ్చియు-సారథితననేర్పులతో|| మం|| 30

శృంగారించియురథమునగట్టెను సౌంధ్యచెలంగగవిగుల||

మంగళంబుగనుశ్రీకృష్ణుండును-మహిసురుచేరావేళ|| మం|| 3౨

32 శ్రీ రుక్మిణీ కల్యాణ సంకీర్తనలు.

రథమునెక్క-గనుగడగడచునుచొక-రాత్రితెల్లవారగనూ!

యదుకులోద్భవుండతివేగంబున-యావిదర్భచేరగనూ॥మంగ॥ 33

ప॥ యదుకులస్వభంబున బలికి రుక్మిణీ నీవి పెండ్లిచక్రత్రంబుదెలసి సార
ధిసింధిలిది రథంబునకు ఆశ్వబులంగట్టితెంచునన నతండతి శీఘ్రంబునంజని
తురంగంబులుండెచ్చి రథంబుశృంగారింఛినంగని తానునుం బ్రాప్తాణుండు
ను యూరధంబెక్క-యేకరాత్రంబున యనేకదేశంబులంగడచి విదర్భదేశం
బునకుంజనుదెంచిరెట్లననా॥ *

కీర్తనము—శంకరాభరణరాగము- రూపకతాళము.

పల్లవి.

వెన్నుడరుగుదెంచెనపుడు విమలవిదర్భదేశమునకు॥వెన్ను॥

అనుపల్లవి.

వెన్నుడుసంపన్నుడు - అల - పన్నగాధిపశిష్యునుడు॥వెన్ను॥

చరణములు.

వెక్కనగనుహేనుకశివు	డక్కమారుప్రస్థాదుని
చిక్కబెట్టభక్తునికై	రక్కసునణచిననరహారి
(దుగ్ధ)చుక్కవరుక్మిణిబలికిన	యెక్కవలనువిభ్రామబహు
పెక్కలుగాదెలుపవినియు	గ్రక్కనరధమెక్కియువడి॥ వెన్ను॥
చక్రధారియగుచుమిగుల	విక్రముడైవిలసిల్లుచు వెన్ను॥
శిరినియురముదాల్చినశ్రీ	కరుండుభవహరణుదుమురహరీ
సరసిజనాభుండుముని	సన్నతుడునుమరీ

నిరతమునీవేగతియని	నెరనంమినగజనాధుని	
మొరవినిమకరినిదృంచియు	వెరవునుబావినశ్రీహరి॥	వెన్ను॥
అర్యజనసంమతుండు	అద్యుతుడభిలేశ్వరుండు॥	వెన్ను॥
మునునురులకొరకుదశరథ	జనపతికినితనయుడగుచు	
జనకుడుసతికొసగినవర	మునుజరిపించుటయెఘనము	
(ద్రుత) అనుచునుయనుజునితోడను	వనితనుగుడియును కా	
ననములజనివశియింపగ	దనుజుడుసతిగొనిపోవగనీ	
దినకరునుతుజేరియు వా	లినిజంపియునబ్ధిగట్టి	
ఘనదైత్యులచునిమిలోక	జననిగొనినశ్రీరాముడు॥	వెన్ను॥
వన్నెకాడుయంమెకాడు	సన్నుతాంగుడగువాడు॥	వెన్ను॥
చెన్నుగధరశేషయ్యకు	శిరులాసగినవనజాత్ముడు	
వెన్నదొంగలించువాడు	వ్రేతలకెల్లనునాధుడు ॥	వెన్ను॥

..:0:-

వ ॥ ఇవిధంబున శ్రీకృష్ణుండు బ్రాహ్మణసమేతుండై విదర్భదేశంబున కుంజనియె నందు కుండినపురీశ్వరుండయిన భీష్మకుండు కొడుకునకు వశుం డై కూతు శిశుపాలునకిత్తుననిదలంచిశోభనోద్యోగంబు సేయించెనప్పుడు॥

..:0:-

కీతనము - నాదనామక్రియ రాగము - ఆదితాళము.

పల్లవి.

శృంగారించిరావేళలోన - యా - కుండినపురమున॥ శృం॥

అను పల్లవి.

శృంగారించిరి

బంగరుమయముగ

సౌంపుమీరగను

భీష్మకుపురమున॥ శృంగా॥

చ రణ ము లు.

అచ్చమైనట్టిమూత్యములు
మెచ్చగుమాణిక్యతోరణములు
రచ్చలుగ్రంతలు
యెచ్చుగచందనం
సచ్చరితంబుగ
యిచ్చగనాపురి

మృగ్గులనుదీర్చి
కట్టియుదాగా
రాజమాగముల
వేటగుపన్నీరు
చల్లియునవలను
వీధివీధులను॥ శృంగా॥

యరుదూగపురస్త్రీలునుదుటను
సరిదీర్చికుంకుమ గంధమును
సరిగచీరలును
శిరమునముత్యపు
యూరమునమణులను
కరములగాజులు

కస్తురితిలకముల
నలదియువేగ
సరియగురవికెలు
సరులునుగొలుసులు
మెరయుహారములు
గలధూషణముల॥ శృంగా॥

అట్టివేళానాపురుషులెల్లా
పటూబట్టలనుమేనెల్ల
చట్టముగాతల
అట్టెబంగరపు
మట్టసమగు బహు
దట్టముమీరగ

ఆనందముగ
గట్టియుపాగలను
జుట్టియురమునను
ఆభరణంబులు
మణులహారములు
ధరియించియునతి॥ శృంగా॥

సరియైనసలవపందిళ్లను
బరువడిగనుజోడించియును
పరిపరివిధముల
ధరనుమద్దులేట్
కరివరదునిదలు
సురులపురమువలె

నప్పట్టణమునను
అంతటబాగా
బరగువాద్యములు
పురమునవెలసిన
కలిగియుండుఅల
సొంపుచెలగంగ॥ శృంగా॥

వ॥ అంతనా భీష్మ కుండు విహితప్రకారంబులం చిత్తజేవతలనర్పించి
బ్రాహ్మణులకుభోజనంబులుబెట్టించి మంగళాశీర్వచనంబులుచదివించి రు
క్మిణీజేవి నభిషిక్తుంచేసి * వస్త్రయుగళ భూషితంగావించి రత్నభూష
ణంబులిడి రుగ్యజుస్సామ మంత్రంబుల మంగళాచారంబులొనరించి భూను
రులు రక్షాకరణంబులొనరించిరి * పురోహితుండు గ్రహశాంతికొరకునిగ
మ నిగదిత న్యాయంబున హిమంబుగావించెమరియు నారాజదంపతుల
మేలుకొరకు తిలధేను కలధౌత కనకచేలాదిదానంబులు ధరణీజేవతలకొ
సంగ నయ్యవసరంబున॥

*

—:0:—

శి శు పా లు ం డే తే ం చు ట.

కీర్తనము—సురటిరాగము - ఆదితాళము.

పల్లవి.

చేది జేశన్య పాలకుండగు

శిశు పాలుడువెడలె॥

అను పల్లవి.

భ్యాతిగభటులును

కైవారింపగ

మోదముగసురధ

ముననెక్కియువడి॥చేది॥

చరణములు.

బంధువగళప్రియ

పరిజనంబులా

నందులగుచుబహు

తొందరగదలగ॥చేది॥ ౧॥

ఘటికుడగుచుబహు

గజతురగములతో

గటుసంరంభము

గడలుకొనంగగ॥చేది॥ ౨॥

ధరమద్దులేట్పుర

హరిసత్యునిఘడి

నెరుగకానెలత

నేలగనెన్నుచు॥చేది॥ ౩॥

౩౬ • శ్రీ రు క్తి ణీ క ల్యా న స ం కీ ర్త న లు.

ప॥ ఇన్ద్రియసంబంధమున శిశుపాలుండవీటికింజనుడెంచె నన్యోవసరంబున॥ *
 తోహారా॥ బంధువులందరుగూడికృష్ణబల - భద్రులువచ్చినవార్లక॥
 యందమునుయదలించిచైద్యన - కవ్వనితనుమనమలరక॥మం॥ ౩౪
 గూర్చెదమనుచునుయొప్పుంగుడుగజ - ఘోటకంబులనునవుడుక॥
 చేర్చుకొనియుజరాసంధుండును - సేనలుగొలుచుచునుండక॥ ౩౫
 దంతవక్త్రుడునుసాశ్వవిదూరక - ధరణివల్లభులుమిగిలి॥
 పంతములాడుచురథములెక్కికాల్ - బలములతోడనుగదలి॥మం॥ ౩౬
 వచ్చిరిశిశుపాలుకుసహాయులై - వనరుమీరనావేళక॥
 మెచ్చగభీష్మకుడెచురేగియుతగు - మేలిమిసర్పియునిలైక॥మం॥ ౩౭

—:—

ప॥ అన్యోవసరంబున మత్ బంధువులందరుంగూడి బలరామకృష్ణులువచ్చిన న్వారలందరిమి రుక్మిణీదేవిని శిశుపాలునకిచ్చి వివాహంబుజేసి సంతోషించెదమని యాలోచించి మనంబుననుప్పుంగుచు ననేకరథగజ ఘోటకంబులతోడను ననేకసేనలంగూడి జరాసంధదంతవక్త్రసాశ్వవిదూరక పౌండ్రకాదులాదిగాగలనానాదేశంబుల రాజులనేకులేతెంచి యున్నవారలందు * శిశుపాలునెదుర్కొని పూజలుసలిపి భీష్మకుండొక్కనివేశంబున నతని విడియించె నుతందద్వైతాంతంబంతయుని॥ *

—:—

శ్రీకృష్ణునకు సహాయుండగుచు యాదవసేనలంగూడి
 బలరాముండే తెంచుట.

—:—

చ॥ హరియొక డేగినాడు మగధాదులుచైద్యహితానుసారులై । నరపతులెందరేని జనినారుకుమారిక చెచ్చుచోట । సంగరమగుదోడుగావలయుకం సవిరోధికినంచువేగ । దాసరిగె హలాయుధులదు గమలాక్షునిజాడననేక సేనతోక॥ *

వ॥ హరిగాయుండబడిన శ్రీకృష్ణుండొక్కడే చనుదెంచియున్నవాడూ
అచ్చట మగధదేశపతియగు జరాసంధాది మొదలగు రాజులనేకులుగాశిశు
పాలునకు విహితమై వచ్చియుందురు యా భీష్మకరాజసుతం గొనివచ్చున
మయంబునందనేక సమరంబుజరుగబోవుకాబోలు నకటం గంసవిరోధియూ
శ్రీ కృష్ణునకుం దోడుగావలయునని మనంబునందలంచి బలరాముండనేక
సేనలంగూడి యాహరియేతెంచిన తెరువుంబట్టి సమరసన్నాహంబునం
జనుదెంచె॥

క॥ ఆలోపలనేకతమన! నాలోలవిశాలనయన యగురుక్మిణీద । న్నా
లోకలోచనుదుహరి! యాలోకముచేసికదియడనిశంకితయై॥ ...

వ॥ అంతకులోనకటా రుక్మిణీ దేవి హరిందలంచి తనమనంబున విలపిం
పందొడంగె॥

—:0:—

శ్రీ రుక్మిణీ దేవితన మనంబున శ్రీకృష్ణునిదలంచి విలపించుట.

తోహరా॥ లగ్నముమించెవివాహముగదిసియు-భగ్నంబగొనేమందుక॥

విఘ్నంబయ్యెడిమానసంబువినొ-విష్ణువురాడేయిందుక॥మం॥ 35

యీవృత్తాంతంబావనజాక్షుకు - యెరిగించెనొవిప్రగిందుక॥

వివరించకనెందైనదాగెనో - విష్ణుచేరదడసివుడుక॥ మం॥ 36

నాయత్నంబుననయమగునోనటు- నయమగుటకువిధిలేదో॥

కాయమునిలుపగజాలనునాపై-కాత్యామినికృపలేదో॥మం॥ 37

ఘనుడగువిప్రగిండరిగెనొయరుగడొ - కమలలోచనునికడకుక॥

చనుచుండెడిమాగమునుతప్పియా - వనముననుండునొపోకక॥౪౦

వినికృష్ణుండిదితప్పుగదలచెనొ - విచ్చేసెనొయీశ్వరుడుక॥

ననుకూలంపదలంచునొదలపడొ - నాభాగ్యంబెటాయువుడుక॥౪౧

—:0:—

35 శ్రీ రుక్మిణీ కల్యాణ సంకీర్తనలు.

వ॥ వివాహలగ్నంబు సమీపించెంగాన అతిక్రమించి నిర్విఘ్నంబగునే
మో యిట్లతిక్రమించుటెరింగి యాకృష్ణుండురాదాయనో లేక యీవృత్తాం
తముల భూసురుండెరింగింపక మధ్యక త్రోవతప్పి యాదేవుకడకుఁబోకని
లచియున్నవాడో * మఱియు విప్రసింహతేంచి హరినింభాషింపం వెరచి
యున్నవాడో అట్లుగాక భాషింపంగని శ్రీకృష్ణుండుసమ్మతించెనో వెండియు
సంమతించందాయనో విధివశంబెటులున్నదో తెలియదాయ * మరియు
విప్రసింహింతు రాదాయనేమోయని యివ్విధంబున తానుబంపించిన బ్రా
హ్మణోత్తముని రాక కెదురుచూచుచు నాడుకోర్కె లీడేరునో యేమో
నామిదంగారి దేవికింగృహలేదేమోయని చింతింపుచుండె మరియునూ ||*

ఉ॥ చెప్పదుతల్లికిందలపుచికురదిశల్దరహసచంద్రికల్ గప్పదువక్త్ర
తామరసగంధసమాగతభృంగసంఘమున్ గొప్పదునిద్రగైకొనదు రోజుప
రస్పరసక్తహారముల్ విప్పదుకృష్ణమార్గ గతవీక్షణపంక్తులద్రిప్పడెప్పదున్॥

వ॥ అనియివ్విధంబున శుకయోగింద్రుండు పరీక్షిస్త మహారాజునకుంజె
ప్పి మఱియుఁజ్ఞనియె॥ *

కీర్తనము— ధన్యాసిరాగము - ఆదితాళము.

పల్లవి.

వెలదిచింతనల విన్నవించెదను వెటకతోడవినుమధిపా॥

అనుపల్లవి.

చిలుకతోవెలల

చేలిమినిసలుపదు

కలికివీణచే

గానముకాయదు॥

వెలది॥

చరణములు.

తుడువదుకన్నుల-వెడలుచునుండెడు-తోయక గంబులను

మధువదుకురులను

మచ్చటలాడదు

కుడువదుయన్నము

గ్రోలమనీరును॥

వెల॥౧॥

జలమలనాడదు- పూలవనమునను- సఖియానందముగా

చెలియలతోడను

చేరితిరుగదా

పొలితిపూలతల

పోషణజేయదు॥

వెలది॥౨॥

ధరమద్దులేట్పురి- దాసవరదునా- తరుణిమదినిజేర్చి

కరమరుదుగతిల

కమునుదుటనిడదు

విరులశయ్యపై

వేటకవసింపదు॥

వెల॥౩॥

—:0:—

వ॥ మరియును ॥

మ॥ మలగుణమెల్లనిగాలికి బటునటన్న తద్విరేఖాళికి । న్దలగుణగో
యిలమోతకై యలగునుద్యతీరసంభాషలక । నలుగుణవెన్నెలవేడిమి
మెలగుమాకందాంకురచ్ఛాయకుక । దొలగుణగొమ్మమనోభవానలశిఖాదో
గూయయానాంగియై॥ ✽

వ॥ ఇట్లు శ్రీరుక్మిణీదేవి జగద్రక్షకుండగు శ్రీకృష్ణునిదలంచుచు విరహ
గ్నిండగులువడి మిక్కిలి విన్నబోవుచు తనదుచెలికత్తియతోనిట్లనియె॥

—:0:—

కీతకనము-యమక రాగము - ఆదితాళము.

పల్లవి.

రాదాయను గదవెచెలియా - యిటు - రాదాయనుగదవె॥

అను పల్లవి.

చేడెవినుముయా

శ్రీహరిచెలువము

యాడగునాసరి

యింతులకుదలప

౪౦ శ్రీ రుక్మిణీ కల్యాణ సంకీర్తనలు.

పోడిమిగనురతి
గూడిననామది

క్రీడలను మెలగి
కోర్కెలీడెరును॥

రాడా॥

చ రణ ము లు.

అల్లకృష్ణసరి
యెల్లెడలమిగుల
పల్లవాధరినా
తల్లడిల్లుగదె

యైనవరునిధర
వెదకినలేడట
భావముననుబహు
తరుణియిదివరకు॥

రాడా॥౧॥

భూసురుడరిగిన
భాసురాంగుడెటు
యీసమయమనకు
లాసగిరినిలయు

పొలకవసెరుగము
భాషించెనుమరి
యేలనరుగడుకై
లలనదయలేదొ॥

రాడాయ॥౨॥

కరివరదుండట
సరసిజభవముఖ
ధరమద్దులేట్పురీ
యరుదెంచినసరి

కనకాంబరుడట
సన్నతాంగుడట
హరియతడేసట
యగునువ్రతమునిట॥

రాడాయ॥౩॥

వ॥ ఇట్లువారిరాకకెదురుచూచుచు సకలప్రయోజనంబులయందునువిరక్తయై మనోజానలంబునంబొగిలెడి మగువకు శుభంబుజెప్పుచందంబునవామోరులోచన భుజంబులదరె ః నంత శ్రీకృష్ణుని నియోగంబునబ్రాహ్మణుండుచనుదెంచిన నతనిముఖలక్షణంబుపలక్షించి యాకలకంతి మహిమాతకంతతోడ నకుంతితయై మొగంబునం జీరునగవునిగుడనెదురంజని నిలువంబడిన బ్రాహ్మణుండిట్లనియె॥

ః

భూనురుగుడు శ్రీకృష్ణనివద్దికింబోయివచ్చిన వృత్తాంతంబుల

రు క్తి ణీ ణీ క ల్యా ణ స ం కీ ర్త న లు.

శీతానమ—కల్యాణిరాగము - ఆదితాళము.

ప ల్ల వి.

మచ్చెను శ్రీకృష్ణుడు - మేయధనావ - శిచ్చెనుగోపాలుడు॥

అ ను ప ల్ల వి.

సచ్చరితంబగు	సకలసౌమ్యులను
హెచ్చైనచేలముల	యిచ్చతోడనిచ్చె
(దు)త) హెచ్చుగను ప్రస్థాదభక్తుని	హేమకశివుడునొచ్చ శేయగ
వచ్చెదను జేంద్రునివధించియు	వనరనర్చకు గాచెనరహారి॥ మె
మానినిరోవినుము - నాతోనుమీ -	రినుపించినక్రిమమూ
యేను వేటకగదెల్పు	వెన్నుడుయూహించి
కానరొల్లదొ	చనుదెందుచున్నాడు
మానవతివినుమునుకరిందుడు	మకరిచేబహుతగులుబడితను
ధ్యానమునుజేయగమకరితల	దృంచి నేలినశ్రీరమాపతి॥ మె॥ ౨
సారసాక్షిరొనేడూ - నీమదిగల -	సంజేహములవీడూ
క్రూరముతోరాజ	వీరులెదురొకనిన
వారలవధియించి	వనిత నేలుదుననెను
సూరుడగునుత్తానపాదుని	సూనుడగు ధృవునకువరంబుల
కోరియొసగియుఘనతజేసిన	కోటిసూర్యసమానతేజాడు॥
సామాన్యముకాదు - నీభాగ్యమే -	భామామణికిలేదు
ఘామినిమద్దులేట్	చురిభక్తవరదుడో
కామజనకుపతిగ	కమలభవుడుగూర్చె

౪౨ శ్రీ రుక్మిణీ కల్యాణ సంకీర్తనలు.

వామనుండయి - మూడుయదుగుల-వసుధనిమ్మనిబలినినడిగియు

తామసమఃశాయకరసా తలమనద్రోకి-నపరమవ్రుషుడు॥మె॥౪

వ॥ ఇవిధంబున విష్ణుకల్యాణంబుజేసుకొనుటకై శ్రీకృష్ణుండుత్సహించి నాకనేక వస్త్రధూషణంబులం బహుమానంబులొసంగననుచు అమితోత్సాహుండై పలుకుచున్న ధరణీసురోత్తమునకు రుక్మిణీ దేవియిట్లనియె॥ తోహరా॥జలజాతేక్షుణుతోడి తెచ్చితివి-సం దేశములనుజెప్పి ।

నిలువంబెట్టితినికృపబ్రతికితి - నీధరలోనేయొప్పి॥మం॥

౪౩॥

నినుబోలెడిపుణ్యాత్మకులెందై - ననునేజూడగలేదూ ।

ఘనమగుయుపకారమునకు బ్రత్యుపకృతియేమనినేజేతూ॥మం॥ ౪౪

విప్రవర్యమిపదపద్మములను - వేటకతోడభజియింతు॥

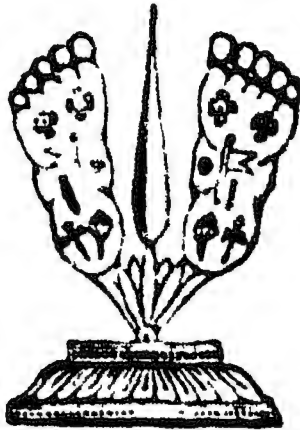
గొప్పజేసిమీయాశీర్వాదముల - కొరియొసగగదలంతు॥మం॥ ౪౫॥

వ॥ అనియిట్లు రుక్మిణీదేవి తనకు విప్రసింహానర్చిన మేలునకు మనంబు ననుబ్బుచు యాధూనురుననేక విధంబుల వినుతించినమసకరించినంగని యమ్మగువగారవంబునకు సంతసిల్లి ధూనురుండనేక విధంబులవాశీర్వాదించిత నదుఃఖస్తానంబునకుంజనియె* సంతరామకృష్ణులుతనకూతురివాహంబునకు వచ్చుటవిని తూర్యఖాషంబులతో నెదుర్కొని విధ్యుక్తప్రకారంబులంబూజించి మధుపరకంబులిచ్చి* వివిధాంబరాభరణంబులు మొదలయిన కానుక లొసంగి భీష్మకుండు బంధుజనసేనాసమేతులై నవాలర సందూర్నంబున సకలసంపత్సరిపూర్ణంబులయిన నివేశంబులుగల్పించి విడియించె నిట్లుకూడిన రాజులకెల్లను వయోవీర్యబలవిత్తంబులెట్లెట్లకొరిసపదాధికంబులెల్ల నిప్పించి పూజించెనంత * విదగ్ధపురంబుప్రజలు హరిరాకవిని వచ్చిచూచి నేత్రాంజలులందదీయకమలమధుపానంబుసేయుచు వణికంచిరెట్లనినా॥ *

శ్రీ రుక్మిణీకల్యాణచరిత్రము - ప్రథమభాగము.

స మా ప ము.

శ్రీ గౌరీ కవ్య సంకలనం

ದ್ವಿತೀಯಭಾಗ ಪ್ರಾರಂಭವು.

విదర్భపురాంగనలెల్లంగుమిగూడి శ్రీకృష్ణనివర్ణించుట.

కీర్తనము—కమాసురాగము - అనితానము.

၃၃၆.

నీలమేఘశ్యామంశునే

நீரக / சூலா ரா.சி.பி.மீ.

అశ్వమేధము

బాలాగోపా-లుదుగున-

(దుర్గ) శీలుడు శ్రీకరుడును కరుణలవాలడగు శ్రీసత్య

చ ర న ము లు.

వీనిమో ముజూడజూడగా

వేటక గుచమ్మది

చానలారకనుగొనరెచాగా

భానుకోటిసమలేజుడు

వేణుగానలోలుడగును

శ్రీనివాసుడగుచు వెలయు
చెలువ మరుచునున్నాడదా

చెన్నుగ బ్రంహేంద్రాదుల
నీలమేఘ||౧

తడఁగక మున్నోన్మోవిధములనా
కడుత పములానర్చిగాంచెనా

మనతరుణిరుక్మిణీ

భుడమినియితనికి సరియగు
పొడగానగలేదుగదా

పురుషునిమనమెందైనను
పడతికివరుడామనుమన

భాగ్యవశః బగుతలపగ||

నీలమేఘ||౨

సరసీరుహపత్రనేతుండే

శంకరవినుతుడు

కరినేలినకనకాంబరుడే

ధరచుద్దులేట్పురివెలసిన దాసవరులదఁగనేలిన వరచుండగునీతనిమది
నిరతముభజియించినమన దుగితములనుదొలగించును|| నీల

—::—

మ|| తగునీచక్రివిధర్చరాజసుతకుం తధ్యంబువైదర్భియుం । దగునీచక్రి
కినింతమంచిదగునే దాంపత్యమీయిద్దరిం । దగులంగట్టినబ్రహ్మనేర్పరిగదా
దర్పాహతారాతియై । మగడౌగావుత చక్రియారమణికిన్ మావుల్యమూ
లంబునన్ ||

వ|| అనియివ్విధంబున పురాంగనలెల్లంగుమిగూడినదేవునివర్ణించిరాస
మయంబున||

శ్రీరుక్మిణీదేవి శివురాణికిం చూజలుసలుప నేతెంచుట.

క|| కులముగలచాలుపద్ధతి విలసితమగుగౌరిపూజ వేటగజేయన్ । బ
లురధగజతురగములును గలసేనలుగొలువ వెడలెకాంతరుక్మిణీ||

వ|| ఇట్లు తమకులాచారధర్మంబున వివాహాలగ్నంబునకు ప్రధమప
క్షంబున శివురాణింగొలుచుట కతఃప్రయోగిగావున || ననేకరధగజతు
రంగములంగూడి సకలదేశాధీశులుం జనుచుండఛత్ర చామరాలవట్టంబులం
బుట్టి యనేకసేనలంగొలుచుచుండ || మహాశోభాయమానంబున రుక్మిణీదే

శ్రీ రుక్మిణీ కల్యాణ సంకీర్తనలు. ౪౫

వినిందోడుకొని యానగరంబునకు న్నెలువడి వెలసియుండు గౌరీమందిరంబున
కేలెంచి రెట్లనినా॥

కీతకనము - హిందుస్తానికాపి రాగము - ఆదితాళము.

పల్లవి.

పూజసలుపవెడలెక - రుక్మిణి - పూజసలుపవెడలెక॥

అను పల్లవి.

పూజసలుపుటకు	పొలుపుమీరగను	
రాజసంబుతో	రమణులగూడియు	పూజ॥

చరణములు.

వెలలేనినగలను - చాచ్చియు - వలువబలుహొయలనుగట్టియు	
జలతరుచెంగులు	జారసరిగెము
గ్గలనఖిగో	టులరవికెదొడగి॥ పూజ॥౧॥

సన్నద్ధులగుచును - భటులును - శస్త్రధరులగుచును గొలువగ	
పన్నుగనప్పర	కన్నెలునాడగ
మిన్నుపికకాటిలు	మేళరవములతో॥ పూజ॥౨॥

అతిపరాక్రమగుచు - సకలధా - పతులువినుతిగనుచుపొంగుచు	
పతితులగుచుతమ	బలములతోడను
చతురతవెంబడి	చనుడేరగవడి॥ పూజ॥౩॥

భూసురాంగనలును - నయ్యెడ-పుష్పగంధములను ధరించియు	
భాసురంబుగను	పాటలుచాడగ
నాశుభకన్యల	నందములాడుచు॥ పూజ॥౪॥

నగుచుతనదుజనని - గదలగ - మగువలుపచరములు సలుపగ	
అగణితమద్దులే	డనుపురివెలసిన
ఖగపతిగమనుడు	కాంతుడగుననుచు॥ పూజ॥౫॥

వ॥ మరియు సూతమాగధ వందిగాయక పాఠక జనులంతంత నభినం
దించుచు జనుదేర మందగమనంబున ముకుందచరణార విందంబులు డెందం
బునందలంచుచు నిందుధరసుందరీ మందిరంబుజేరిసలిలధౌత చరణకరారవిం
దయై వాచ్ఛిశుచియై గౌరీసమీపంబునకుంజనియెనంత ముత్తయిదువలగు
భూసుకోత్తమలభార్యలు భవసహితయైన భవానికిమజ్జనంబుగావించిగం
ధాక్షతంబులిడి వస్త్రీమాల్వ్యాది భూషణంబులనలంకరించి ధూపదీపంబు
లొసంగి నానావిధోపహారంబులు సమర్పించి కానుకలిచ్చి దీపమాలికలనివా
ళించి రుక్మిణీ దేవి మృగ్ధీరంచరింపదూ॥

—:0:—

శ్రీరుక్మిణీ దేవి గౌరీదేవిని ప్రార్థించుట,

—:0:—

ఉ॥ నమ్మితి నామనంబున సనాతనులై నయుమామహేశులక । మిక్కుబు
రాణదంపతులమేలుభజింతుగదంమమేటి । పెద్దంనుదయాంబురాశివిగదంమ
హరింబతి సేయుమంమ । నిన్నమ్మినవారికెన్నటికినాశములేదుగదమ్మయ్యాశ్వరీ॥

—:0:—

కీర్తనము-కాపిరాగము - ఆదితాళము.

పల్లవి.

నమ్మితిపూజోజ్ఞే నన్నాదరించుజగన్నాథునిరాణి॥నమ్మి

అను పల్లవి.

నమ్మితివేటకగ
సమ్మతిమీరగ

నభినదళాక్షిరొ
సకలసిరులొసగు॥ నమ్మి॥

చరణములు.

హిమాచలతనయ
కుమారజననినీ

యమమామహేశ్వరి
సమానమెవరిల॥ నమ్మితి॥౧॥

శరణుశరణి

మొరలిడితినను

కరుణజూడుమిక

పరమపావని॥

నమ్మి॥౨

ధరన్నద్దులే

ట్పురనివాసవర

హరినిగోరితిని

పరిణయముజేయు॥ నమ్మితి॥ ౩

మంగళహారతి బిలహరిరాగం - ఆదితాళం.

పల్లవి.

మంగళమని మంగళమని మంగళమనరె

మంగళమని పాడరే శుభాంగనలారా

అను పల్లవి.

రంగగుపల్లెరములగాని

రమణలెల్లగుమిగూడియు

పొంగుచుజగదీశ్వరియా

పువ్వుబోణిగారికిజయ॥ మం

చరణములు.

మహిషాసురమదకానికిని

సహజానిమకలగాత్రికి

అహిపక్షిధూవణుసతికిని

ఆర్యాదాత్రయణికినిజయ॥మం॥౧॥

హిమవంతునిప్రియసుతకును

శమదమగుణధారిణికిని

కమలార్చితచండికకును

కాళికినిమృదానికిజయ॥ మం॥౨॥

ధరనువెలయుమద్దులేట్పురి

దాసవరులదయనేలిన

సరసీరుహదళనేత్రికి.

శర్వాణిభవానికిజయ॥ మం॥౩

—:—

ప॥ అః గౌరీదేవికిమౌక్తిక పతులతోడంగూడిన బ్రాహ్మణభార్యలకుల
వణొపూషంబులును తాంబూలకంఠసూత్రంబులును ఫలంబులునిక్షుభిండా
బులును నిచ్చి రుక్మిణీదేవి వారలంబూజించిన॥

*

—:—

౪౮ శ్రీ రు క్తి ణీ క ల్యా ణ స ం కీ ర్త న లు.

సీ॥ వారలుత్సహించివలనొప్పదీవించి । శేసలిడిరియువతిశిరమునందుం
శేసలెల్ల చాచ్చి శివవల్లభకుమృకికి॥ మాననియతిమానిమగువవెడలె॥

బ॥ యెట్లనిన॥

✽

—:—

కీతకానం—కమాసురాగం - ఆదితాళం.

ప ల్ల వి.

వెడలీవచ్చెను రుక్మిణీ శ్రీగౌరిమందిరము॥ వెడలీవ॥

అ ను ప ల్ల వి.

కడువడినందెలు

ఘల్లుఘల్లుమన

పడతివేగమున

భాసురమొప్పుగ॥ వెడలీ॥

చ ర ణ ము లు.

సంతసమొప్పుగ - ఆసభియయొప్పెమద - దంతియోయనగా

కంతునిబాణము

కారుమెరుపొ చే

మంతిపూవుల

బంతియొయింతియొయన॥ వెడ॥౧

వెన్నెలాసోగయో-కలహంసయొ-వన్నెబంగరుబొమ్మయొ

చెన్నుగమరునిరా

చిలుకసాంబాణియొ

కన్నువయోసుర

కన్నెయోయనగ॥

వెడలీ॥ ౨

యీశానునిసతియో- యిందాణియో-రతియోభాసురసరస్వతియో

వాళిగనీధర

శేషాదాసుని

దోషమడంచిన

కేకవుసతియన॥

వెడలీ॥ ౩

తోహరా॥యివ్వీధముగశ్రీగౌరిమందిరము-వెడలెనురుక్మిణీయవుడు ।

నవ్వనజాక్షియుమెరసెమేఘమున-నగపడుమెరువుయనంగడు॥ ౪౬

కడలివచ్చుకమలాక్షినిజూడగ - కాముబాణమనమొందీ ।

యవరుసటులనారాజులువ్రాలిరి - యాధరప్రభమజెంది॥ మం॥౪౭

వ॥ ఇట్లు మేఘమధ్యంబున వెలువడి విలసించు కొరకారు మెరుంగు
తెరంగునను మరియు ననేకవిధ ప్రభాభాస మానయైయుందుధర సుందరీ
మందిరంబువెడలి వీరమోహినియై చనుదెంచుచున్న సమయంబున నయ్యంతి
వరహాసలజ్జావలూకనంబులంజి త్తంబులేమరి నైగ్యంబులుదిగనాడిగాంభీర్యం
బులువిడిచి గౌరవంబులుమరచి ఛేద్యుమాని యెరుకబడిగి యాయుధంబు
లుదిగవైచి గజతురగరధారోహణంబులు సేయనేరక రాజులెల్ల నేలకు
వ్రాలిరామేణీ లోచన తనవామకరనఖంబుల సలకంబులుదలంగందోయు
చు నుత్తరీయంబుజకగ్రావుతుచు గడకంటిచూపులం గ్రమంబున నారాజుల
కంబునాలోకింపుచు॥

..::..

శీతకానము— ముఖారిరాగము - రూపకతాళము.

పల్లవి.

కనియెనురుక్మిణీ - తన - కన్నులారా-శ్రీకృష్ణుని॥కనియె॥

అనుపల్లవి.

మనమునలజ్జయు
పెనగొనుచుండగ

మరిభయోత్సాహము
ప్రేమచెలంగను॥ కనియె॥

చరణములు.

శంఖుచక్రధరుని

చారుతరవత్సుని

పంకజనేత్రుని

పరమదయాళుని॥ కనియె॥ ౧॥

అంబుజనాభుని

యమృతరసభాషు - పీ

తాంబరధారుని

దానవకులరిపు॥ కనియె॥ ౨॥

నీలమేఘశ్యాము

శ్రీలలనాలోలు - గో

పాలుకరుణాల

వాలుగుణశీలు॥ కనియె॥ ౩॥

౫౦ శ్రీ రుక్మిణీ కల్యాణ సంకీర్తనలు.

శ్రీరమణీశుమై
దూరున వెలసిన

జెన్నాందుమద్దులే
మేరువధీరుని॥

కనియె॥ ౪॥

..::..

శా॥ కనియెకరుక్మిణీచంద్రమండలముఖిం గంఠీర వేంద్రావలగ్ను । న
వాంఛోజదళాక్షు జారుతరవక్షుక మేఘసంకాశ దేహునగా । రాతిగజేంద్ర
హస్తనిభదాహుంజక్రి పీతాంబుకున్దు నభూమా । స్వతుగంబుకంతునిజయో
తగంతుక జగన్తోహనుక॥ *

వ॥ ఇన్విధంబున రుక్మిణీ జీవి । శ్రీకృష్ణమూర్తినిజూచి తదీయరూపవ
యోలావణ్య వైభవగాంభీర్యాచాతుర్య తేజోవిశేషంబులకు సంతసించిమనో
భవశరాక్రాంతయై రధారోహణంబుగోరుదున్ని వరారోహంగనుంగొని
నయ్యవసరంబున॥ *

శ్రీకృష్ణంచేతెంచి శత్రు రాజులుజూచుచుండ

రుక్మిణీ దేవినింగొనిపోవుట.

కీతకనం—చిలహారిరాగం - ఆదితాళం.

పల్లవి.

యరుగుబెంచెనుకృష్ణుడు

వేటకమీర॥

యరుగు॥

అను పల్లవి.

యరుగుబెంచెనుకృష్ణుడు

యదుకులాంబుధిసోముడు

సరసిజాక్షుడుశంభువిందుడు

సకలగుణసంపన్నుడగుహారి॥ య॥

చరణములు.

మదినిసంతసముప్పుగ - భీష్మకరాజ సుతయారుక్మిణీజూడగ

శ్రీ రుక్మిణీ కల్యాణ సంకీర్తనలు. ౫౦

సదయుడగుచుగజవరదుడా సన్నుతాంగినికనులజూచుచు
హృదయమునదలపోసెనివ్విధి యువిదనిలనే నెరుగననుచును॥ య॥

వదనచిహ్నములెన్నగ-విప్రప్రల్లల. విధముసౌబగగునుబాగా
సతముపదహార్యేలగోపిక సఖులమెలగితిగానినందొక
ముదితకై ననునీవిలాసము. వెదకిననులేదామెననుచును॥ య॥ ౨

ధరనుమద్దులేట్పురిని - దానులను నే-దయనేలినశ్రీహరిని
సరగుననునీసభలనడుమను చనినెలతగొనసమయమగునిది
నిరతముగనీనుదతి నేలిన నేర్పువడయుదుభవిననుచువడి॥ య

—:—

కోహరా॥ అంతటశ్రీకృష్ణుండువచ్చుటయు-అతివమిగులజూచియును .
సంతసమందియుశిరమునువంచెను-సఖియశిగ్గుతోడుతను॥ మం॥ ౪౮
అందరురాజులుజూచుచునుండగ - యతివనుగొనిముదమునను।
పొందికగనుతనరథముననిడుకొని - పోవుచుండెనంతటను॥ మం॥ ౪౯
వెంబడిగాబలరాముడునడిచెను - యెదువులనందరిచేరి।
సంభ్రముగనుచనుచుండిరినవలను - సరగునరాజులుమీరి॥ మం॥ ౫౦

—:—

ప॥. ఇవ్విధంబున యారుక్మిణీదేవి సౌందర్యాతిశయంబులంగని మనో
త్సాహుండగుచు పరిపంధీరాజులోకంబులు చూచుచుండ మందగమనంబున
గంధసింధురంబులీలంజనుడెంచి పేరవంబులనడిమిభాగంబు గొనిచను కంటి
రవంబుకై వడిః నిఖిలధూపాలగణంబుల గణింపక తృణీకరించి రాజక
న్యకందెచ్చి హరి తనరథంబుమీదనిడుకొని ధూనభొంతరాళంబులునిండశం
ఖంబు బూరింపుచు బలభద్రుండును తోడునడువయాదవవాహినీపరివృతుం
డై ద్వారకానగరమాగలంబు బట్టివనియె నంతః జరాసంధవశులైనరా
జులందరు హరిపరాక్రమంబువిని సహింపనోపక॥

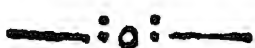

౫౨ శ్రీ రు క్తి ణీ క ల్యా ణ స ం కీ ర్త న లు.

జ రా స ం ధా ది రా జు లెల్ల గు ము లై శ్రీ కృష్ణ ని పై స మ ర ణ బు న కే తెంచుట.

మ ॥ ఘనసింహంబులకీర్తి నీదమ్మగమల్ గైకొన్నచందంబునక । మన
కీడుకన్గొనిచాలదోటానుచు నున్నాదంబుతోగోపకుల్ । చనుచున్నారదె
శార్వమన్నటికిమీశస్తాస్త్రమల్ గాల్ప నే । తనుమధ్యన్విడిపింపమేననగరే
ధాత్రీజనుల్ గ్రంతలక ॥ *

క॥ ఘనమృగంబులై యొప్పంబడు సింహంబుల పరాక్రమంబులక హ
రిణమృగావళులాదిగాగలస్వల్పజంతువులల్పంబుగావించిన తెరంగునంమన
పరాక్రమంబులక గణింపక శ్రీకృష్ణండు యాదవసేనలంగూడి రుక్మిణి
గొనిపోవుచున్నవాడల్లతో నికకనీశస్తాస్త్రంబులకదహింపనే యట్లుగాకుం
డ నయ్యాదవులంజయించి యమ్మగువన్విడిపింపలేనట్టులై న నిప్పుడమింగలజ
నులెల్లంపకపకక నగియుంగళిజేయకుండురే యనియొండొరులన్పురిగొల్పు
కొని రోషంబులువృద్ధయంబులన్చెచ్చగుడుండ నయ్యావసరంబున॥ *

కీర్తనము — ఆరభి రాగము - ఆదితాళము.

పల్లవి.

రాజవీరులరుగుదెంచిరి-జరాసంధాది-రాజవీరులరుగుదెంచిరి॥

అనుపల్లవి.

రాజవీరులరీగిరవుడు	రణసమేతులగుచును-బహు
(ద్రుత) తేజముమీరగచేలగుడు	తీక్షణమగుశరములగొని॥ రాజ॥

చరణములు.

యదువంశోత్తమాడగుశ్రీ	పరిభిష్టకుసుతగొనుటకు

మదిక్పూరముచెలగగబహు

మదగజతురగములనుమరి రధసేనలగుమిగుడియు॥ రాజ॥౧

అదొచూచుడిసంతసమున

మదిరాక్షసిగైకొనిచను

యదువుంగవునణచియునా

ముదితనుచైత్యునికొసగియు మోదముగాంచెదమనుచును॥ రా॥౨

వాసిగధరమద్దులేట్

పురీశుడగుచువెలసియుతన

దాసుడైనశేషయ్యకు

దోషముచాపినహరియని . లేశముదలచకదూరుచు॥ రాజ॥౩

తోహరా॥యివ్విధముగజరాసంధాదులు - యుద్ధమునకువెడలిరిచూడా।

నివ్వరులనైశ్యంబులుగదలెను - నలుదిక్కులుచెదురాడా॥మం॥౫౦

వనరుగనప్పుడువారిజాతునీ - వ్రచ్చెదమనుచునువేగా।

అనలముపైకొనివచ్చుమిడుతవలె ఆగ్రహంబుతోన్వడిగా॥మం॥౫౧

మనమునసంతోషంబుప్పొంగుచు - మన్తధుతండ్రికినెదిరి।

కనుబొమలునుముడిబడుచునుండగను-కడురోషముతోననిరి॥మం॥౫౨

నిలునిలురాసీకింతపొరుషు - నెలతనుగొనిపోవగనుక

పొలుపుగపోరిజయింతువురా రా-భువిబలవంతుడనై నక॥మం॥౫౩

లేనియెడలయివుడకిత్వరగనుయా - లేమనొసగిశరణుము।

మానితముగమర్యాదవహించియు . వన్నించెదమిదినిజము॥మం॥౫౪

ప॥ యివ్విధంబున జరాసంధాదులనేకవిధంబులపొరుషంబులాడుచుత
నుత్రాణంబులువహించి ధనురాది సాధనంబులుధరియించి తమ తమ చతు
రంగబలంబులంగూడి యదువీరుల వెంటనంటండాకి నిలునిలుండని ధిక్కరిం
చిపడికి యుగ్గ మిగిలి మహాధర్మంబులనుద సలిలధారలు గురియుధారా

౫౪ శ్రీ రు క్తి నీ క ల్యా గ స ం కీ ర్త న లు.

ధరంబుల చందంబున బాణవక్షంబులు గురిసినయాదవసేనలంగల దండ
నాధులు కొదండంబులెక్కిడి గుణంబులు మోయించి నిలువంబడిరప్పుడు॥

—:0:—

క ॥ అరిబలభట సాయకముల హరిబలములు గప్పబడిన నడరెడుభీతికా!
హరిమధ్యస్థుతోడను హరివదనమునా చెచకితహరిజేక్షణియై॥

వ॥ ఇట్లెరుబలంబులేకంబులయి గదిసినంగని భయభ్రాంతురాలగుచు రు
క్తిణిజేవి స్థుతోడంగూడి సాక్షాత్ భగవంతుండగు శ్రీకృష్ణనివదనంబునుం
గనినంజూచి హరియిట్లనియె॥

—:0:—

కీతకనము-సురటరాగము- ఆదితాళము.

రగడననుసరించినది.

ప ల్ల వి.

పంకజముభిచూడూ - యాకలహము - పొంకముతోనేడూ॥

అ ను ప ల్ల వి.

యంకువగననీ

యర్విపతులునను

శంక బెట్టకను

చనుదెంచెదరదొ॥ పంక॥

ర గ డ చ ర గ ము లు.

అంగచోళవర - హటమౌకణ - కళింగచేడ్చి - కర్నాటకబర్హర *
కుంతలద్రావిడ - కొంకణమాళవ - సంతసమవుపాం- చాలపుళిందయు*
మగధపాండ్యకా - ల్లలసౌ గాష్ట్రీయు - అగణితమగు - అయోధ్యఘరాం
ధయు * వంగయవనమళ - యాళిఘూజకారి - శంకగుకాశ్చిర - రాజా
ధిపులును * అఱిబలాధ్యులగు - అసురజనములును - చతురతగలిగిన - సై

శ్రీ రుక్మిణీ కల్యాణ సంకీర్తనలు. ౫౫

న్యమతోడను ||*|| రథతురంగములు - రణభేరులుమరి - మదగజంబులతి -
మదమనగదలగ * జలవట్టములు - అనువగుశ్వజములు - వేలసంఖ్యలను-
వెలయుఁచిత్రములు * చామరములువిం - జామరంబులును - ప్రేమమీరగ
ల - విరుదులతోడను * కొమరుమిగులభట - కోటులుగొలువగ - రమణీ
యవాద్య - రవములుచెలగగ |*|| పరిఘపట్టస - ప్రాసఖడ్గము - ద్గరత్రి
శూలములు - గదాశక్తితో * మరకవచములు - మరియునుబాకులు - క
రవాలమాది - గలనాయుధములు * వారుణోగ్నేయ - వాయువ్యబ్రహ్మ-
పురగహైంద్రాస్త్ర - గరుడాస్త్రంబుల * రథములనిదుకొని - రఙ్గిల్లు
చుబహు - మదోన్నతులై - మరిమరిబలుకుచు * ధరనుమద్దులేడ్ - పుర
హరియనినను - యెరుగకవచ్చెడు - వీరులగనుమిదో * ప్రకటితముగనా -
బాహుబలమునే - యికత్రిలోకముల - కెరుకజేసెదను * (పంకజమణి)

—::—

వ॥ అనియిట్లు రుక్మిణీ జేవిని హరియూరడించెనని చెప్పి పరీక్షిన్నరేం
దుసకు శుకయోగీంద్రుడిట్లనియె॥ *

—:0:—

తోహరా॥ అంతటబలరాముండును మొదలగు - యదువీరులుగూడి।

సంతసముగజరాసంధుని - సమూహముపైనబడి॥ మం॥ ౫౬

పరిపపరివిధములసమరముజేయుచు పరిమార్చిరితమరిపులా।

సుగులునుదివమునజూచుచుండిరా చోద్యములనుతమకనులా ॥ ౫౭

కరిసంఘంబులనడుమనువెలసెడు-కంఠీరవంబుపగిది।

సరసిజాక్షుడాశత్రురాజులను చంపసాగశక్తికొలది॥ మం॥ ౫౮

యెన్నచశముగాదాహరాక్రమంబు యేరికై నభూషిశా।

విన్ననుతగుగదుయిరుసమూహముల-కన్నులగనినతమాషా ॥ మం॥

౫౬ శ్రీ దక్షిణీ కల్యాణ స • కీర్తన లు.

రథగజతురగమలను రాక్షసులను రట్టఁచియుమరినకటా ।

మందమంతోడన్యపతుల సేనల- నిర్మూలముజేయగనవుడా॥మం॥ ౬౦

రక్తమాంసఖండములునిండగను- రాజబలముధరబడగాక ।

రక్తిగఘాతపిశాచబేతములు- రయమునదినుచుండెనుగాక ॥ ౬౧

అబ్బాణపరంపరలకునిలువక- నాయదువీరులుచూడక ।

తబ్బిబులాదుచుపారిరిరాజులు-తమధైర్యములిడనాడక॥మం॥ ౬౨

ప॥ మగుడిచరించిపారుచునుమాగధమంఖ్యులుగూడియొక్కచో ।

వగచుచునాలిగోల్పడినవానికియంగడువెచ్చనూర్చుచుం ।

ముగమందప్పిదేరదమమందటబొక్కుచునున్నచైద్యుతో ।

బగతురచేతిలోబడకప్రాణమునోడుతనున్నవాడవే॥

*

—::—

ప॥ ఇట్లనేకవిధంబుల యిరుబలఁబులందొక్కరొకరింగదిసి రణంబుసలు
పుడున్నయెడ కొంతతడవునకు నయ్యాడవోత్తమాలచే విడువంబడు చా
ణాగ్నికణంబులకుం నిలువనోపక జరాసంధాదిరాజవీరులెల్లం సమరంబు
ను చాలించి తామేతెంచిన తెరువంబట్టి మరలిజనిచని కొంతదౌవునకు
అయాసాచిత్తులయినిలువంబడిరయ్యెడ నొక్కచోటునందనేకవిధంబుల వ
గచుచు తనమగువంగోలుపోయిన చందంబున చింతాకాగ్రింతుండై సొక్కి
యున్న శిశుపాలునింగని మగధదేశాధిపతియగు జరాసంధుండిట్లనియె॥ *

—::—

• జరాసంధాదిరాజులు శిశుపాలుని పరితాపంబు నివారించుట.

—::—

గీ॥ బ్రదుకవచ్చునొడల ప్రాణంబులుండినో బ్రదుకగలిగినేని భార్యగ
లదు । బ్రతికితివుభార్యపట్టుదైవమెరుంగువగవవలదుచైద్యవలదువలదు॥

వ॥ శ్రీశుపాలా యోజేహంబున పాగింబులుగదినయెన్నిధంబుననై
నం బ్రదుకవచ్చును అట్లుబ్రతికినపిదప యెచ్చటనై నంగని యొక్కపడతిని
వివాహంబుజేసి కొనవచ్చును దైవానుకూలంబేకాని యితరంభేమియులేదు
గాన నీవేలవగచెదవని మరియునిట్లనియె॥ *

కీర్తనము—శ్యామారాగము - చాళుతాళము.

ఖం డికలు.

వినుమయ్యశిశుపాల వేగజెప్పెదనునీ
మనమునశోకమేలా-శిశుపాలానీ-మనమునశోకమేలా॥ విను॥

ఘనుడుశ్రీకృష్ణుడు కరుణావిధేయుడు
కనకాంబరధరుడు- శిశుపాలా- కనకాంబరధరుడు॥ విను॥

పన్నుగదానవి పాలనుగోలియా
చిన్నివయసునదునిమెను-శిశుపాలా చిన్నివయసునదునిమెను॥ విను॥

మూడవమాసమున ముదముననాడుచు
మూఢుశకటుగ్నాణచెను-శిశుపాలా-మూఢుశకటుగ్నాణచెను॥ విను॥

యేడాదిబాలుడై యెగసిత్యణావతుక
మెడబట్టుకొనిగూల్చెను-శిశుపాలా-మెడబట్టుకొనిగూల్చెను॥ విను॥

ప్రకటితముగరొల బంధించమద్దుల
అకలంకమునగూల్చెను-శిశుపాలా-అకలంకమునగూల్చెను॥ విను॥

పశువులవేవుచు బకుడుమొదలగురా
క్షుసులయమపురికనిచెను-శిశుపాలా-రాక్షసులయమపురికనిచెను॥ విను॥

జననినిబొంకించి చనియాకాళింగుని
ఘనమెల్లనుదీసెను-శిశుపాలా - ఘనమెల్లనుదీసెను॥ విను॥

౫౮ శ్రీ రుక్మిణీ కల్యాణ సంకీర్తనలు.

శిలలయిందుగ్రిదుగురియ జేయగగనిగిరిని
చెలగివ్రేలనునిలెను - శిశుపాలా - చెలగివ్రేలనునిలెను॥ విను॥

పదియార్యలగోప సుదతులనేలిన
మదనగోపాలుండగును-శిశుపాలా-మదనగోపాలుండగును॥ విను॥

యిదిగాకకంసుని పదిమూడేడ్లకులోన
వధియించెనుబలమున-శిశుపాలా-వధియించెనుబలమున॥ విను॥

అతనినిగల్వనీ క్షేతిలోనసమధీరు
సతమువెదకినలేదుగా-శిశుపాలా-సతమువెదకినలేదుగా॥ విను॥

మనమెల్లయెంతటి ఘనముగలిగినట్టి
మనుజులమగుదుమోయి-శిశుపాలా-మనుజులమగుదుమోయి॥ విను॥

ప్రాణములుండిన పడశిదొరకకపోదు
మానహీనమువగచుట-శిశుపాలా-మానహీనమువగచుట॥ విను॥

నిరతముమనమేలు శైశవులకునుచనుట
సరియగునుమదినెంచగ-శిశుపాలా-సరియగునుమదినెంచగ॥ విను॥

ధరనుమద్దులేటి వురినీవెలయుదాస
వరదుడగునుస్తిరముగ-శిశుపాలా-వరదుడగునుస్తిరముగ॥ విను॥

—:—

క॥ అనియిట్లు శ్రీకృష్ణుని వృత్తాంతం బెరింగించియు వెండియునతని
కిట్లనియె॥ *

శ్లోకము॥ హరిదాపి హరేదాపి బ్రహ్మదాపిసురైరపి
లలాటలిఖితారేఖా పరిమాప్టుకాంనశక్యతే॥

క॥ విష్ణువుచేతగాని ఈశ్వరునిచేతగాని బ్రహ్మచేతగాని యితరులై
న దేవతులచేతగాని నొసటవ్రాయబడిన వ్రాత తుడిచివేయనలవిగాదు
గాన యష్టానినికైవగచుట సప్రయోజంబులని మరియొకట్లనియె॥

శ్రీ రుక్మిణీ కల్యాణ సంకీర్తనలు. ౫౯

తోహరా॥ శ్రీమన్నారాయణుడాకృష్ణమశిశుపాలుడచెప్పదను।

ప్రేమమీరనాయాదిలక్ష్మీయగు - భామనుతాగైకొనెను॥ మం॥ ౬౩

సలలితముగమధురాపురంబుపై-సప్తావశమారులను।

బలములతో నేవోవగనీతగు-బలమణచెనుమరినన్ను॥ మంగ॥ ౬౪

కామపాలుచేకట్టుబడగనీ - కృష్ణదుకరుగానువిడచెన్।

క్రస్తురనిరువదిమూడయ్యోహాణి - కడుబలనైన్యములనుచేన్॥ మం॥ ౬౫

పమనెనిమిదొతూరుననేవచ్చియు - పగతులనందరితరిమి।

వీదితముగను నేవిజయముగొంటని - యిచ్చజేర్చినీవినుమి॥ మం॥ ౬౬

కాలముమంచిదిగనుకకృష్ణుడును - గెలచెమనలనిప్పుడును

నెనునించుకుశోకంబులుమరి - నీకుచైద్యవిడుమనెను॥ మం॥ ౬౭

వ॥ అనియిట్లు జరాసంధుండు నతనియొద్దిరాజులును శిశుపాలునిపరి
తాపంబునివారిచి తమ తమ భూములకుంజనిరి శిశుపాలుండుననుచరిసే
సాసమేతుండై తననగరంబునకుంజనియె శిశు సంతరుక్మిణునువాడు కృష్ణం
దురాక్షసవివాహంబున దనచెలియలింగొనిపోవుటకు సహింపకనే కాక
హాణి బలంబులతోడ సమరసన్నాహంబున న్నెడతెనెట్లనిన॥

శ్రీకృష్ణండు రుక్మిణీదేవింగొనిపోవుటెరింగి

రుక్మిణునువాడు సమరంబున కేతెంచుట.

కీతనము-కరహరప్రియరాగము. రూపకతాళము.

పల్లవి.

రుక్తదువెడలెన్ బహు రూఢిమీరగానువేగరుక్తదుగ

౨౦ శ్రీ రుక్మిణీ కల్యాణ సంకీర్తనలు.

అనుపల్లవి.

నిక్క-ముగనునీలవర్ణు నుక్క-ఱగించెదననుచును
(దుిత) గ్రకుట-నరద మెక్కి-యుబహు నికుట-లుబేలుచునువడిగ||రుక్మ||

చరణములు.

సారధీనపుడుక - బిలచియు - సరగునతోలుమురధమని
ధీరతతోడక ... *
ఘోరశరములనుబూనియు క్రూరముతోడనువేగమె
నీరజనేత్రుండనిమది నెంచకబహుదూషింపుడు||రుక్మ||౧||

బల్లిదుడగునే - నాదిన - పంశముపదుగురిరాజుల
కల్ల శేసినీ ... *
గొల్లదునాచెల్లెలగొని యల్లాసముమీరగాను
అల్లదొచనుటయుగనుమటు అతిత్వరచనవలెననుచును||రుక్మ||౨||
హరుడగుగాని - లేకను - సరసిజభవుడైననుమరి
నిరతముగానీ ... *
ధరమద్దులేడ్పురివెలసిన దాసవరదుడగుగానీ
స్త్రీముగనతనినినఱచెద చెలువుమీరననిబలుకుచు||రుక్మ||౩||

వ|| అనియిట్లు నారుక్మిహరికొలంవి నెరుంగక సారధీనదలించిరధం
బుగూడందోలించి గోపాలకవెన్నమ్రచ్చ నిమిషమాత్రంబు నిలు నిలుమని
తిరస్కరించి బలునింటనారిసంధించి మూడువాడి తూపులహరినినొప్పిం
చియిట్లనియె|| *

సీ|| మాసరివాడవామా పాపగొనిపోవ యేపాటిగలవాడ వేదివంశ ।
మెందుజన్మించితివెక్కడ పెరిగితి వెయ్యదినడువడియెవ్వడెరుగు మానహీను

డవీవు మర్యాదలెరుగవు మాయగైకొనికానిమలయరావు । నిజరూపము
నశత్రునివహంబుపైబోవు వశుధీశుడవుగావు । వావిలేదు కొమ్మనిమ్మనీవు గు
ణరహితుండవు విదువువిదువవేని విలయకాలశిఖిశిఖాసమాన శతశీలీముఖ
ముల గర్వమెల్లగొందు కలహామందు॥ *

వ॥ వెండియునిట్లనియె॥

కీతకానం — యెదుకులకాంభోదిరాగం - ఆదితాళం.

పల్లవి.

వాడేలనుయదుకు లాధమనీకు॥ వాడేల॥

అనుపల్లవి.

నీదుకులముహూలా	భేదామైయుండగ
మాదయనాసగక	వరీయుమ్మచ్చిలించి
నాదుసహూదరిని	న్యాయమగొనిపోవ
సాధుజనులకిది	సహజమేర. ఔర॥ సాధూ॥ వాడే॥
యేవగనై నను	యింతినొసగినన్ను
బోవుమనుచుశరణ	బొందితివేని
యీవనుధనుకొన్ని	యేండ్లుబ్రతుకుదులేక
నావల్ల హతమౌట	నదితప్పదు ఔర॥ నావల్ల॥ వాడే॥
ధీరుడవై యున్న	పారకనాకోర్కె
లీరసమరమునకు	కూరుడనిలుముర
గూరుణిమద్దులే	దూరవెలయుహరిగ
కోరిపలుక నేల	గొల్ల వాడ. ఔర॥ కోరిపలు॥ వాడే

శ్రీ రుక్మిణీ కల్యాణ సంకీర్తనలు.

ద్వీ పద.

అనియ్యిధంబున యారుక్మడవగ-వినిక్మస్థుడంతటవేటగ-తోనగియు *
 యొక్క-బాణంబున విల్లునుదృంచి - గ్రక్క-నయాతనిగర్వమువదలు * న
 టులయారిటమేను నాటగవేసి - పటుతరముగ నెనిమిదిటఘోటకముల *
 సారధిరెంటనుసంహరించీయును - కరమర్ధిమూడింట ఘనపతాకమును *
 తునిములుజేయగాతొడరివేవేగ - కనిరుక్మణుమరోషకలితుడైనంత * మరి
 యొక్క-విల్లందమాధవుడెరిగి - గురుతుగాచూపట్టి కొట్టగదునిగ * వెండి
 యునింకొక్క వేటగ-గుధనువు - దండధరునివలె తడయకబట్ట * పునకలుజే
 యనం తనుదురాత్మకుడు - కనులనిప్పులువ్రాలకడుఘోరమగుడు * పరిఘ
 పట్టసశూలప్రాసకరవాల - ము - ద్గర్భిండిచాలతోవ్వరచ్చిశూలాఽఽ * గాగ
 లనాయుధంబుల నెన్నిగొనిన - వేగమెన్నిట వీరిగుగనురికె * అంతటపా
 రక అఠిధిగుడగుచు - చెంతనుండెడుగదచేయిబట్టిలేచి * అవలముపైకొని
 యాగ్రహంబునను - వెనుకటిగతిగానకనువచ్చుమిదుత * విధమునకృష్ణునిరథ
 ముపైనుమికి - పదపడిఖడ్గముల్ బలునాయుధముల * పొడిపొడిజేయనప్పు
 రుపోత్తముండు - కడువడిరోషంబు కపలిరానంత * ఘనమగుఖడ్గంబుకర
 మునబూని - మనముననతనినిదునుమగనివుడు * ననువగునిదియనినదుచుచ్చు
 న్నంత - కనిరుక్మిణీదేవికదలిసేతెంచి * సదమలమతితోడ సారసగర్భు-
 మృదుపదములబట్టిముదితయిట్లనియె॥ *

—::—

వ॥ ఇవిధంబున రుక్మరుండు హరిచే సారధినిం సకలాయుధంబులం
 గోలుపోయి రథంబుక్కిపారిపోకధీరుండగుచు తనకరంబుననొక్క ఖడ్గంబు
 బూనిదహ్నానలంబుపైబడుమిదుతచందంబున యాకృష్ణురథంబుపై ధుమికి
 ఖడ్గకవచంబులంచూడఁబుజేసిన సహింపక మెగుంగులుచెదర నడిదంబువె
 రికి జళిపించివానిశిరంబుదెగవ్రేయుదునని గమకించి నడుచుచున్ననడ్డంబువ
 చ్చి రుక్మిణీదేవి హరిచరణారవిందంబులు పట్టుకొనియిట్లనియె॥ *

శ్రీ రుక్మిణీ కల్యాణ సంకీర్తనలు. ౬౩

సహజదుండగు - రుక్మిణివధింపబోవు

శ్రీకృష్ణునితో రుక్మిణీదేవి చంపవలదని నుతించుట.

మత్తకోకిలకీతకానమం.

యమునాకల్యాణిరాగం - అటతాళం,

పల్లవి.

సన్నుతించెదాననుయో సారసాక్షమనవివిను||సన్ను||

అనుపల్లవి.

(మృత)పన్నగపతిశయినదేవ . పంకజసంభవనుతహారి|| సన్ను||

చరణములు.

నిన్నునీశ్వరదేవదేవుని
సన్నతామరకీర్తికళాభిత
యన్నయీతదునేడుజేసె
నన్నమన్ననజేసికావుము

నిరణయింపకలేకయో
సర్వలోకశరణ్యమా
మహాపరాధమునీయెడక
నాధనాధదయానీధేహారి||సన్ను|| ౧

కల్లగాదనివిన్నవించుట
బ్రల్లదుండెగలూచితేనియు
కల్లుడయ్యెముకుండుడిశ్వరు
తల్లిదండ్రులుపుత్రశోకము

గాదువల్లభయూతసిక
భాగ్యవంతులమైతిమా
డంచుమోదితులైననూ
చాచ్చిచికుడురీశ్వరా-హారి||సన్ను||

వ|| ఓదేవా మిముంసాక్షాత్ పరబ్రహ్మ స్వరూపుండవని యెరుంగక
మాయన్నయగు నితండు మహాపరాధంబు గావించెరిగాబోలు నీసమ
యంబున నాయెడంగృహజేసి నితనిందునుమకరక్షింపుండని ప్రార్థించెదః
అట్లుగాక నితనింబురికొల్పితిరేని సాక్షాత్ భగవంతుండగుహరియేమాకల్లుం

౬౪ శ్రీ రు క్తి ణీ క ల్యా ణ స ం కీ ర్త న లు.

దా యేనికంగొరతయేమనిసంతోషింపుచుండెడి మాతల్లిదండ్రులాసంతోషం
బుమాని పుత్రతోకంబునంజికురదురీశా॥

—:0:—

కీర్తనము—అహిరిరాగము - అటతాళము.

పల్లివి.

మనవినివినరాదా మానితగోవిందా-ముకుందా॥మన॥

అను పల్లివి.

ఘనముగయదువంశంబున వినుతికెక్కివతికంపుడు
మనమలరగనన్నుగొనిన కనకాంబర ధరణా-శ్రీరమణా॥ మన॥

చరణములు.

సన్నతసుచరిత్రా సరసీరుహ నేత్రా-స్తుతిపాత్రా (స)
పన్నగపతి శయననాదు విన్నపమాలించియునను
మన్ననజేసియునికమా.. యన్నను కరుణించు-మన్నించు॥ మన॥

సురమునిగణవినుతా సూరిజనపవిత్రా-శివమిత్రా (సుర)
హరియగుభగవంతుడుమా కల్లుదా యేననిమదమున
మరియుదుమాతలిదండ్రులు మోదమువిడిచెదరు చిక్కెదరు॥మన॥

ధరవెలసినశేష దాసమనోల్లాసా-వికాసా (ధ)
పరమపురుష భవవినాశ పరమదయానిధేశ్రీకర
కరివరదవిధాత జనక గిరిధరకృపలేదా-శ్రీత మోదా॥మన॥ ౩

మ॥ అనిడగ్గుత్తికతో మహాభయముతో నాకంపితాంగంబుతో । వినత
శాంతముఖంబుతో శృతిచలద్వేణికలాపంబుతో । గనుదోయింజడిగొన్న
భావ్యమృలతోకన్యాలలావంబు । ముక్తికొనరుక్తిండెగప్రేయాబోకమగిడెన్
గృష్ణండురొచిష్టుడై॥ *
...

౯. శ్రీ రుక్మిణీ కల్యాణ సంకీర్తనలు. ౬౫

ప॥ ఇట్లనేక ప్రకారంబుల శ్రద్ధాభక్తివినయంబుల రుక్మిణీదేవి నభ్య
గవంతునింబ్రాధికంప యమ్మానిని మృదుమధురవచనంబులంగరుణించి నా
దురాత్మకుండగు రుక్మిణివధించుట మానికోధంబువిడనాడెనంత॥ ❀

❀

శ్రీ కృష్ణుండు రుక్మిణి వధించుట మాని

యతనికినవమానంబు గావించుట.

తోహరా॥ ఇటులవధించక బావారంమని-వేళిమిగాబిలచియును।

పటుతరముగబంధించియునవుడు. బహునగవులనగచుచునూ॥ ౬౮

ఒకకత్తియుచేపట్టియుగొరిగెను - యొకచెంపనుగడ్డమును।

వకపార్శ్వముగనుతలయును- మూతియువక్రపరచివిడువగను॥ ౬౯

..:0:..

• ప॥ ఇన్విధంబున రుక్మిణీదేవి సహూదరుండగు రుక్మింజయటమాని
యోబావారంమని చిరునగవునగుచుపానంబట్టి బంధించి గడ్డంబును మీసంబు
నుండలయును నొకకత్తివాతిమున్నున రేవులువారంగొరిగివిరూపింశేసె॥ ❀

తోహరా॥ అంతటయదువులు పరస్పైస్యంబుల-యదరదోలివచ్చిరిగాక।

నంతకృష్ణురథచెంతకట్టుబడి-నడలురుక్మణునికనగాక॥ మం॥ ౭౦

కదలివచ్చిబలభద్రుడైనాతని - కట్లనువిడచియుమరియుక।

హరినిజూచియునుబలికెనునీకిది - యనువగునామదేవురయక॥ ౭౧

..:0:..

ప॥ అంతట యదువీరులు పరస్పైస్యంబులంబారదోలి తత్సమీపంబున
కువచ్చిరప్పుడు హతస్రాణుండై కట్టువడియున్నరుక్మింజూచికరుణజేసి బల
భద్రుండు బంధంబువిడిచి హరిడగ్గరియట్లనియె॥ ❀

౨౬ శ్రీ రుక్మిణీ కల్యాణ సంకీర్తనలు.

బంధువుండగు రుక్మినవమానించుటకుం దగదని

శ్రీకృష్ణనితోబలభద్రుండుబలుకుట.

క॥ తలమనకభిష్ట నందను తలయునుమూతియునుగొరుగదగ వేబంధుం॥
దలయునుమూతియుగొరుగుట దలదరుగుటకంటెతుచ్చతరముమహత్త॥ *

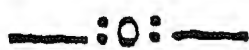
తంగంపాటవణకమెట్టు, కాపిరాగం. అటతాళంచావు.

పల్లి వి.

గోపాలకృష్ణా-గోపాలకృష్ణ గోవర్ధనధరణ-గోవర్ధనధరణ॥
శ్రీపతేమునిపాలన వినుమా- గోపకులోద్ధారణ॥ గోపాల॥

చ రణ ము లు.

కంసమదహరణ-కంసమదహరణ కాంచనచేలన-కాంచనచేలన
అంచితమెరుగకనా - రుక్మణు - హింసించతగవగునా॥ గోపా॥౧
పంచశరుజనక-పంచశరుజనక బంధువుండనక-బంధువుండనక
మంచితములేకా - సరియే - నెంచిబంధించిగొరుగా॥గోపా॥౨
ధరమద్దులేట్పురి-ధరమద్దులేట్పురి దాసవరదహరి-దాసవరదహరి
కరుణజూడుమురహరి-యతనిని- కమలనాభశౌరీ॥గోపాల॥ ౩

వ॥ ఇట్లుబలరాముండు రుక్మణుని భంగంబునకై తనసోదరుండగు కృష్ణునిని యోకృష్ణా నియ్యది మంచి చెడుగనియోచించక భిష్టకరాజ తనయుండగు నీరుక్మి నీలాగునంబంధించి తలయును మూతియుగొరుగుటకుం తగవగునే * మఱియునీలాగునతలయునుమూతియుగొరుగుటయందును॥

తలం దెగవేయుటకంటెనుం మహాతుచ్ఛతరం బగుంగాన మీరలుసాక్షాత్
భగవతుండవయ్యును బంధువునీలాగున నవమానంబుజేయందగవేయని మ
రియునిట్లనియె॥ *

—:0:—

క॥ కొంచరురిపులనియలుగవు కొందరుహీతులనుచు మేలుకూర్చవనిజ
మీ! వందరియందును సముడవుపొందుగ నేలఱ్ఱ్యవిషమబుద్ధినసంతా॥ *

—:0:—

వ॥ ఓకృష్ణా కొందరుశత్రువులనికోపముశాయకనున్ను మఱికొందరు
స్నేహితులని మేలానర్పకనున్ను అందరియందును సమానుడవై యుందు న
ట్టిమీకిరుక్తిం కోపించుట కారణంబేమని యనేకవిధంబులం బలికి తదనం
తరమున॥ *

—:0:—

స హూ ద రు భ ం గ ం బు న కై దు ఖి ం పు చు న్ను
రుక్మిణీదేవింగని బలరాముండూరార్చుట.

తోహరా॥ అన్నగురుక్మణయవమనికోర్కక-యడలురుక్మిణీకిననియె॥
యెన్నగానుముక చేసుకున్నమీ-యన్నపూజఫలమనియె॥ మం॥ ౭ ౨
సారసాక్షుడగువేంకటవిఠలుని-సన్నిధినవమతిపడగా॥
చేర్చివ్రాసెయాశారద పెనిమిటి-చెలియవగవవలదింక॥ మం॥ ౭ ౩
పూర్వకమకఫలమనుభవింపకను-బ్రహ్మరుద్రులకునైన॥
నీరజాక్షితప్పింపగవశమె - నీధరలో నెందైనె॥ మంగ॥ ౭ ౪
అయిననిధ్దువినిదండంచియుమరి-ఆదరించువాగళ్ళలరే॥
నెయ్యముమీరగ నెంచగనతనికి-నేటికికర్తీడేరే॥ మంగ॥ ౭ ౫
బ్రహ్మచేతకల్పితమైయుండును - ప్రబలంబగురోషమున॥
నినుకలమునుచూరనీక సహూదరి-నైననువధియింపగను॥ మం॥ ౭ ౬

శ్రీ రుక్మిణీ కల్యాణం స. శ్రీ రత్నం

సారసాక్షినిటులుండగనీకును-సారెకుళోకమాలేలా!

పరపురుషుడగుశ్రీహరియితడగు-భావింపుముమదిదాలా॥మం॥ ౭౭

వ॥ అనిమరియునిట్లనియె॥

✽

కీర్తనం—హిందుస్తానికమాన్ రాగం - ఆదితాళం.

పల్లవి.

మేలగునాచెలి

మేదినివగచుట

చాలరొనీసరి

చాలికలకునిటు॥ మేల

అనుపల్లవి.

చాలుచాలువై

వేలగునీపతి

చాలకృష్ణుడే

ప్రబలెనుశ్రీహరి

వాలాయముగను

వనజనేత్రివిను

జాలముశాయక

సన్నుతసేయుము॥ మేల॥౧

చరణములు.

శ్రీసాక్షాత్ హరి

జేసినదెల్లను

నీసహృదరుని

దోషములరిగెను

శ్రీకుడనగనతని

చెలుపుగనెన్నుము

లేశమయినమది

క్షేళమునెంచకు॥ మేల॥౨

యెంతటివారికె

యిందుముఖిరొనీ

కంతుజనకుడే

కాంతుడగుటకును

సంతగమగునిది

సామజయాననౌ

చింతలనూనుము

శ్రీలలనామణి॥ మేల॥౩

ధరనువెలయుశ్రీ

కరమద్దులేట్పురి

హరియగుభక్తిని

స్మరియింపుము.మరి

శ్రీ రు క్తి ణీ క ల్యా ణ స ం కీ ర్త న లు. ౬౫

సరసిజభవముఖ
కరివరదుడునిను

సన్నతాంగుడౌ
కరుణనుబోచును॥ మే॥౪

వ॥ మరియును॥

—:0:—

క॥ అజ్ఞానజమగుశోకము । విజ్ఞానవిలోకనమునవిడువుమనీకుం । బ్ర
జ్ఞావతికిందగునే । అజ్ఞానులభంగివగువనంభోజముభీ॥ ... *
.

—:0:—

వ॥ అజ్ఞానముతోసమంధించిన శోకాన్ని విజ్ఞానంబనెడు జ్ఞానాన్నవ
లంబించి విడిచిపెట్టుము అజ్ఞానులవలె దుఖించుటకుండెలివిమంతురాలవై
న ఆదిలక్ష్మీయగునీకుండగునేయని యిట్లుబలభద్రునిచేడెలుపంబడి రుక్తిణీదే
వి దుఖంబుమానియుండేనట రుక్తియనువాడు ప్రాణావశిష్టుండై విడువం
బడి తనవిరూపభావంబునకు నెరియుచు హరింగెల్చికాని కుండినపురంబుచొ
రనని ప్రతిజ్ఞ చేసి తత్సమీపంబుననుండె నివ్విధంబున॥ *

—:0:—

క॥ రాజీవలోచనుడుహరి రాజసమూహములగల్చి రాజసమొప్పక ।
రాజితయగుతనపురికిని రాజాననదెచ్చి బంధురాజినుతింపక॥ ... *

వ॥ అయ్యవసరంబున॥

—:0:—

—(శ్రీకృష్ణుని వివాహంబునకై ద్వారకానగరంబునందలంకరించుట.)—

—(1)(1)—

కీతకనము - కల్యాణిరాగము - ఆదితాళం

పల్లవి.

శృంగారముజేసిరి

ద్వారకపురము॥ శృంగారము.

అ ను ప స్ల వి.

శృంగారముగాను సుదతులందరుగూడి
బంగారుమయముగ పరికటాక్షునిపురము॥శృంగా॥

చ ర ణ ము లు.

మాణిక్యతోరములను-పురవీధుల-త్రాణజాపుదురనగను
ఆణిముత్యములను అందందుజేర్చియు
చాసలద్భుతముగ సరగునగట్టియు॥ శృంగార॥౧॥

చాక్క-మాముత్యములను-ముగ్గులదీర్చి-మక్క-వమీరగను
గ్రక్క-నపన్నీరు గంధమత్తరులను
చక్క-గగోడల సరమిపేటక-మీర॥ శృంగా॥ ౨

హెచ్చైనగోపురముల-దేవాలయ-రచ్చలుగలస్తలముల
రక్షకుండువెలయు రమ్యపుతేరులను
మెచ్చునటులబహు సచ్చరితంబుగ॥ శృంగా॥ ౩

మరియుస్త్రీపురుషులకట-ఆనంద-భరితమనసుకలగుట
సరిగవస్త్రములను సకలధూషణముల
పరిపరివిధముల పరిమళాదులనెల్ల॥ శృంగా॥ ౪

సలవపందిళ్ళాదిగా-వేయించిరి-పలుతెరగులనుచాగా
యిలనుమద్దులేడు వెలయుగోపాలునకు
సలలితముగపెండ్లి జరుగుననుచుమిగుల॥శృంగా॥ ౫

—:0:—

వా ఇట్లునేకవిధంబుల నయ్యాదవేంద్రునినగడంబు శోభాయమానంబై
యొప్పి నయ్యవనరంబున॥

శ్రీ రుక్మిణీ కల్యాణ సంకీర్తన లు. ౧౦

—() శ్రీకృష్ణుండు రుక్మిణీ దేవినిం బెండ్లియాడుట. ()—

—:౦:—

మ॥ ధృవకిర్తిహారి పెండ్లియాడెనిజచో హరిణీ మానవై భవగాంభీ
ర్య విహరిణీ నిఖిలసంపత్కారిణీ సాధుచాంధవసత్కారిణీ బుద్ధ్యాచా
రిణీ మహాచారిద్ర్యసంహరిణీ సువిధూషాంబరధారిణీ గుణవతీచూడా
మణీ రుక్మిణీ॥

ఇది కవి పెదతండ్రిచే జేయబడిన పెండ్లి పాట.

కీతనము—ముఖారిరాగము. అదితాళము.

పల్లవి.

ఆనందమానందమాయనే - మన - కృష్ణాదు పెండ్లి కొడుకాయనే

మన - రుక్మిణీ - పెండ్లి కూతూరాయనే. నేడు

అను పల్లవి.

ఆనందసుతుని పెండ్లి - సానందముగ వినుడి॥ ఆనంద॥

చరణములు.

రాజీవలోచనుడు వేగను - సకల - రాజసమూహముల గల్పెను
భీష్మ - రాజాకుమారై ను దెచ్చెను - యెంతో - రాజసమొప్పబంధు
రాజీనుతింపగా॥ ఆనంద॥౧

పురముశృంగారము. శాయను-స్వామీపరివారముల నవుడుబంపెను
వారు - వరుసతో యిండ్లవాకిళ్లను శుభ

కరమొప్ప వేడుకలు - స్తిరముగ జేసిరవుడు॥ ఆనంద॥౨

శ్రీ రుక్మిణీ కల్యాణ సంకీర్తనలు.

చెప్పన్నదేశములవారును-శ్రీ-యఃపతిపెండ్లివారణవినియును
చాల - గొప్పైనకానుకలు గొనుచును మిగుల

ఒప్పైనద్వారవతికి అప్పుడేవచ్చినారు॥ ఆనంద॥౩

అండజగమునునిచూడను - సకల - మండలాధిపులెల్లవేటకును
నే - దండహయరథములతో రాగను వారికి

దండీగవిడుదుల నా ఖండలానుతుడుజూపె॥ ఆనంద॥౪

సుందరాంగులు పాటలుబాడగ-బ్రహ్మ నందముతోనప్పురలాడగ
దేవ - బృందములుపువులుగురియగ మన

కందర్పజనకుడైన యిందిరేకునిపెండ్లి ॥ ఆనంద॥౫

శృంగారవతియైనరుక్మిణీ - పు - డ్యాంగనమణులుగొలువగుణ
మణి - తనచేంగటనున్నసంపత్కాడిణి మెడను

మంగళసూత్రము పొంగుచుగట్టెనుకృష్ణుడు॥ ఆనంద॥౬

తీరై నముత్యములు చేపట్టిరి-యిరువురు- ఖ్యాతిగతలంచాల్చుబోసిరి
సతి - పతులేకముగగూర్చుండిరి కృష్ణుడు

ప్రితిమీరగను ఆ నాతిచేపట్టినాడు॥ ఆనంద॥౭

ధరలోనమద్దులేటి - పురమున శ్రీహరిః అరమరలేకనువెలసినా
డనుచు- స్తీరముగ తన్నుమదిలో నంమిన భక్తుల

కరుణించి బోచినట్టి పరమపురుషునిపెండ్లి॥ ఆనంద॥౮

—:0:—

వ॥ ఇవిధంబున శ్రీకృష్ణుండపరిమితోత్సాహంబున భీష్మ కరాజ పుత్రిక.
యీ రుక్మిణీదేవినివివాహంబుజేసికొనియె నయ్యవసరంబు ॥ *

క॥ హరిపెండ్లికి గై కేయక కురుస్సంజయయదువిజర్చకుంతి నరేందు
రే । పరమానందముబొందిరి ధరణీకులలోనగాథతాత్పర్యములక॥

..:0:..

గీ॥ అనఘయాదిలక్ష్మియైనరుక్మిణీతోడ గ్రీడనలుపుచున్నకృష్ణుణాచి॥ పట్టణంబులోనిప్రజలుల్లసిల్లిరి ప్రితులగుచుముక్తభీతులగుచు॥ ...

వ॥ అనిచెప్పి మరియొనరించె॥

తోహరా॥ యీచరిత్రమును ధర నెవరేనియు-వినినపఠించినమిగులా॥
వాసిగగలుగుయిహపరసుఖంబులును-శ్రీశునికరుణన్మపాలా॥ మం॥
మంగళమగుశ్రీ రుక్మిణీపరిణయ-మనునీచరితముభువిలోక॥
పొంగుచువినువారికి నెల్లప్పుడు-పొలుపగుశ్రీహరిపురిలోక॥

—:0:—

వ॥ అనియిట్లుపరీక్షింపరేంద్రునకు యిప్పుణ్యచారిత్రంబగు శ్రీరుక్మిణీకల్యాణమును శుకయోగీంద్రుండు వినుపించెంగాన యిట్టిభగవత్కథ నెవ్వరేనియు శ్రద్ధాభక్తితోడ వినినంబఠించినను నొరులకు వినుపించినను నీయిహమందు పుత్రులంబడసి యనేక సౌఖ్యంబులంబొంది యావలనాపరీక్షింపరేంద్రుని పగిదియె మోక్షాన కర్హులగుదురని తాత్పర్యము॥ *

శ్రీరుక్మిణీసమేత గోపాలకృష్ణ పరబ్రహ్మణే నమః॥

మంగళము యమక రాగము - త్రిపుటతాళము॥

పల్లవి.

వెంకటేశమంగళం విజయపావమంగళం॥ వెం॥

అను పల్లవి.

పంకజభవనుతమురహరి పరమపురుషభక్తిపావ
శంకరహిత సరసిజాక్ష సామజవరదాక్షిణి॥ వెంక॥

చరణములు.

నారదపూజితరఘువర నారాయణయభిలేశ్వర
సారదయాకరభవహర సనకసమునివరపాలన॥ వెం॥౧

10293

